

Στο Ρεβαντί

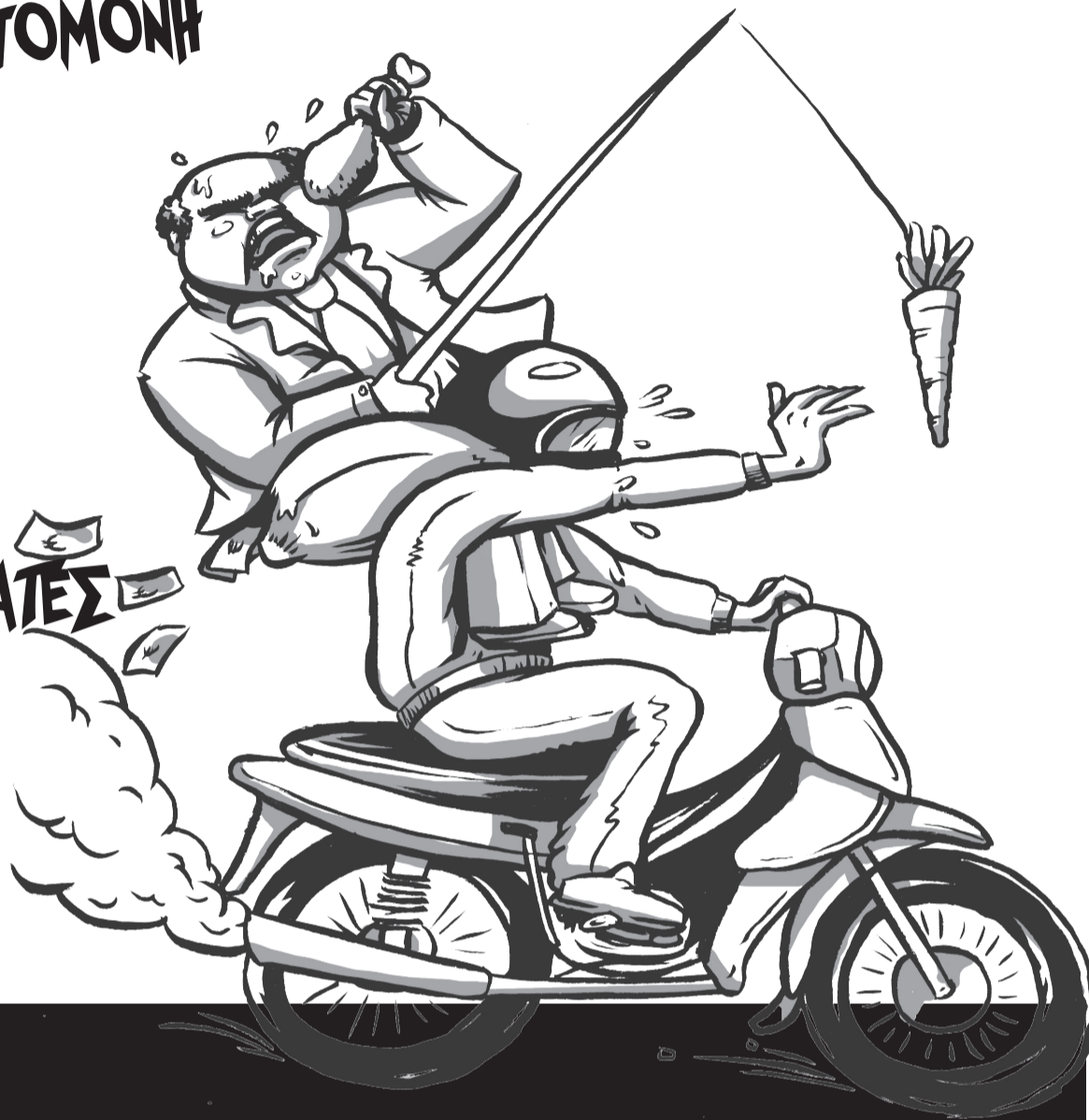
ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Δεν θα αλλάσουμε επάγγελμα
ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ & ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ
ΜΗΧΑΝΑΚΙ & ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΡΔΑ
θα αλλάσουμε το επάγγελμα

ΜΕ ΤΗ ΣΙΩΠΗ & ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗ

«ΚΕΡΔΙΖΟΥΜΕ»
ΚΑΡΟΤΟ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗ

ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΣΤΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ
Ή ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ
Ή ΖΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ

Περιεχόμενα

- 🏍️ ΚΟΝΤΡΕΡ, σελ 2
- 🏍️ Νέα από εργατικούς αγώνες (Phone Marketing- Metropolis- Τηλεφωνικό Κέντρο «Ώθηση», σελ 2
- 🏍️ Ενημέρωση από Ιωάννινα για τον αγώνα στο «riazza del cafe», σελ 3
- 🏍️ Ενημερωση από Σαλόνικα για τον αγώνα στο ψητοπωλείο «ζωή και κότα», σελ 3
- 🏍️ Piza fan Σεπόλια - Κεραμεικός - Ν.Ιωνία, σελ 4-5
- 🏍️ Νέα απο το δρόμο, σσ 6-7
- 🏍️ Μανωλάδα: όταν συναντιέται ο ρατσισμός και το υλικό συμφέρον, σελ 9
- 🏍️ Διεθνή νέα :Η απεργία στα πολυεθνικά ταχυφαγεία στις ΗΠΑ σελ 9
- 🏍️ Γενική ταχυδρομική Αιγάλεω, σημειώσεις για τον αγώνα, σελ 10
- 🏍️ ACS ΑΛΙΜΟΥ & ΓΛΥΦΑΔΑΣ τέσσερις μήνες κινητοποιήσεων, σελ 11
- 🏍️ ΜΗ ΛΕΣ ΟΤΙ ΜΟΝΟ ΧΑΝΟΥΜΕ, σελ 12

Και όμως συμβαίνουν: Νέα από εργατικούς αγώνες

KONTROL

Αβέρφια, ένα ακόμη τεύχος του ρεζαντι βρίσκει στα χέρια σας * Πάνε μήνες από την τελευταία φορά * Όμως χαλάλι, ήταν μήνες γεμάτοι αγώνα * Βέρω σκέφτεσαι πως τα πράγματα δεν αλλάζουν ό,τι και να κάνουμε * Μόνο που η ιστορία, η ιστορία της τάξης μας άλλα διδάσκει * Και μάλλον είσαι πάλι αδιάβαστος * Η ιστορία λέει πως κάποτε δουλεύαμε ήλιο με ήλιο για ένα κομμάτι ψωμί * Όμως κάποιον σαν και μας ονειρεύτηκαν το οχτώωρο, την ασφάλιση, μια ζωή με αξιοπρέπεια * Και οργανώθηκαν, απέργησαν, συγκρούστηκαν * Και οι αγώνες αυτοί κηρύχτηκαν παράνομοι από τα αφεντικά και τις κυβερνήσεις τους * Και γέμισαν οι φυλακές, πλημμύρισαν οι δρόμοι από αίμα * Όμως ο τροχός της ιστορίας γύρισε * Γύρισε υπέρ της τάξης μας * Αυτοί οι αγώνες δόθηκαν το 19ο και τον 20ο αιώνα * Για να θεωρείς εσύ αδελφέ μου τα δικαιώματά σου δεδομένα * Ελα όμως που δεν είναι * Ελα που στα παίρνουν ένα-ένα πίσω * Ελα που σε βρήκαν μπόσικο και θέλουν να σε γυρίσουν εκατό και διακόσια χρόνια πίσω * Ελα που σε βρήκαν λεύτερο και σε θέλουν σκλάβο - Οπότε τι σκέφτεσαι να κάνεις; * Πάντως να ξέρεις πως όσο περισσότερο σκύβεις το κεφάλι τόσο πιο εύκολα θα σου κάθονται στο σβέρκο * Εμείς πάντως σε περιμένουμε * Ίσιωσε το κορμί σου κι ελα * Οργανώσου στο σωματείο.

Ηολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου και των αφεντικών ενάντια στον κόσμο της εργατιάς διεξάγεται με ιδιαίτερη κλιμακούμενη ένταση εδώ και σχεδόν τρία χρόνια στο περιβάλλον της καπιταλιστικής κρίσης. Μειώσεις μισθών, απλήρωτες υπερωρίες/δώρα/επιδόματα. Απολύσεις, αύξηση της φορολογίας, διάλυση της υγείας, παιδείας και κοινωνικών παροχών με απώτερο σκοπό να γίνουμε φθινοί, εξθλιωμένοι εργαζόμενοι, που όπως είχε αναφέρει κυνικά ο τραπεζίτης πρώην πρωθυπουργός/εκπρόσωπος του κεφαλαίου Παπαδήμος «καλύτερα δουλειά με 400 ευρώ παρά άνεργος». Στοχεύουν το ελληνικό κράτος να γίνει ο παράδεισος για κάθε είδους πολυεθνικές και ντόπιες εταιρείες οι οποίες θα συνεχίζουν την απρόσκοπτη κερδοφορία τους απομυζώντας τους εργαζόμενους μέχρι το μεδούλι.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι μόνο ο δρόμος του αγώνα ανοίγεται μπροστά μας αν δε θέλουμε να ζήσουμε σαν δούλοι εμείς και τα παιδιά μας. Για να συγκροτήσουμε ένα ανάχωμα απέναντι στην επίθεση των αφεντικών

οφείλουμε να παραμείνουμε ενωμένοι στη βάση μακριά από μικροπολιτικές σκοπιμότητες, συνδικαλιστικές ηγεσίες και γραφειοκρατίες, οφείλουμε να προτάξουμε τη σύνθεση και όχι την πολιτική επικυριαρχία, οφείλουμε να προτάξουμε την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση των αγώνων μας, οφείλουμε να ακονίσουμε την ταξική μας συνείδηση, να τη θρέψουμε και να ενωθούμε για τα συμφέροντα της τάξης μας, της εργατικής τάξης.

Στο χέρι μας είναι να μην ισοπεδωθούν όλα από την επίθεση των αφεντικών. Διάσπαρτοι αγώνες ξεπηδούν σε πολλά «κάτεργα», κάποιον καταφέρνουν να πετύχουν τα αιτηματά τους, κάποιον άλλο όχι. Παρολ' αυτά ακόμα και οι δεύτεροι είναι σημαντικοί γιατί μέσα από τη διαδικασία αγώνα ενδυναμώνεται η ταξική συνείδηση, η αλληλεγγύη και η συλλογική δράση.

Γ' αυτούς τους λόγους από εδώ και πέρα θα έχουμε μόνιμα νέα από ταξικούς αγώνες που συμβαίνουν στον ελλαδικό χώρο.

PHONE MARKETING

Εμείς οι εργαζόμενες της Phone Marketing προχωρήσαμε σε απεργιακό αγώνα 157 ημερών (Μάρτιος-Ιούλιος και Νοέμβριος 2012) για να μην ισχύσει το μέτρο της εκ περιτροπής εργασίας που ήθελε να μας επιβάλλει η εταιρεία, δουλεύοντας ένα 8ωρο την εβδομάδα για 130 ευρώ.

Αν και στον πρώτο απεργιακό αγώνα των 114 ημερών που δώσαμε και ενώ η εταιρεία αρχικά είχε υποχωρήσει και δεν εφάρμοσε το μέτρο έπειτα από την πάροδο τριών μηνών το ξαναεπέβαλε. Μόνη μας επιλογή δε θα μπορούσε να'ναι άλλη από το να διακηρύξουμε επαναλαμβανόμενες απεργιακές κινητοποιήσεις διεκδικώντας τα αυτονόητα για μια αξιοπρεπή ζωή.

Παρόλο που αυτός ο αγώνας δεν κατάφερε να λυγίσει την ήδη σκληρή εργοδοσία που είχαμε, μπήκαμε στον εργασιακό μας χώρο με ψηλά το κεφάλι και με στενούς δεσμούς αλληλεγγύης. Δίπλα σε αυτόν τον αγώνα στάθηκαν αρκετές δεκάδες αλληλέγγυοι φορείς: σωματεία βάσης, κλαδικά-επιχειρησιακά σωματεία, καθώς και σύλλογοι εργαζομένων, λαϊκές και τοπικές επιτροπές των γύρω περιοχών, συλλογικότητες και αυτοδιαχειριζόμενοι κοινωνικοί χώροι αλλά και πολλοί μεμονωμένοι άνθρωποι στηρίζοντας αυτόν τον αγώνα με καθημερινή φυσική και ηθική παρουσία, όπως και οικονομική στήριξη γεγονός που μας βοήθησε αρκετά για να αντέξουμε σε αυτόν τον δύσκολο αγώνα δίνοντας μας κουράγιο για την κάθε παρά πέρα μέρα ύπαρξης σε αυτόν... Έχοντας ως παρακαταθήκη το μεγάλο απεργιακό αγώνα που δώσαμε και παρόλο που δεν υπήρξε νικηφόρος ωστόσο θεωρούμε ότι αποτέλεσε ένα μικρό ανάχωμα και μια ακόμη εστία αντίστασης στη λαίλαπα των νέων μέτρων που προσπαθούν να μας επιβάλλουν τα ξένα και ντόπια αφεντικά.

Στο σήμερα τέσσερις εργαζόμενες έχουμε ήδη προσφύγει και στα δικαστήρια (παρόλες τις απειλές και τα εξώδικα που έχουμε λάβει από τη διοίκηση για να μην προβούμε στη κίνηση αυτή) διεκδικώντας να βγει παράνομο και καταχρηστικό το μέτρο της εκ περιτροπής εργασίας. Η δικάσιμος έχει οριστεί για 15 Μαρτίου 2015.

ΧΑΜΕΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕ ΔΟΘΗΚΑΝ ΠΟΤΕ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
Ε.Κ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΩΘΗΣΗ»

Επειδή τα τηλεφωνικά κέντρα αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση για τα αφεντικά με όσα έχουν επιβάλλει στο συγκεκριμένο εργασιακό χώρο - φάμπρικα (εντατικοποίηση με εξοντωτικούς ρυθμούς, ασφυκτικούς χρόνους τηλεφωνικών κλήσεων που πέφτουν συνέχεια η μία μετά την άλλη, περιορισμένα διαλείμματα που γίνονται στα γρήγορα με «το ρολόι στο χέρι»), κλήσεις που ηχογραφούνται και μετριοιούνται, συνεχής αξιολόγηση για το κάθε τι όπως για την «ποιότητα» των κλήσεων και τη συμπεριφορά σε μία σειρά από καταναγκασμούς, όπως λ.χ. το πιστικό κυνήγι των πωλήσεων, τις τυπικές συμβάσεις υπάλληλου γραφείου που ανανεώνονται κάθε μήνα, κλασικά τις απλήρωτες υπερωρίες και τις μειώσεις μισθών και επιδομάτων, τα συνεχή τεστ των μανατζεράδων για τα προϊόντα και τα χαρακτηριστικά τους, την «δι-αχείριση αντιρρήσεων και τη διερεύνηση αναγκών» κλπ...), έχει σημασία να αναφέρουμε και την εκδίκαση της αγωγής του συναδέλφου Ν.Π. εναντίον της ΩΘΗΣΗΣ. Ιδιαίτερα σε ένα χώρο που ελέγχεται σωματειακά - συνδικαλιστικά από το ΠΑΜΕ...

Ο συνάδελφος εργάστηκε με σύμβαση υπάλληλου γραφείου το Δεκέμβριο του '12, για να πουλάει τηλεφωνικά προϊόντα της WIND. Ήταν επόμενο να απολυθεί μετά από μερικές μέρες μηδενικής παραγωγής συμβολαίων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας. Έτσι οδήγησε την εταιρεία στην επιθεώρηση εργασίας και μαζί με αλληλέγγυα σωματεία (ανάμεσα τους και η ΣΒΕΟΔ), εργατι-

κές συλλογικότητες και συνελεύσεις γειτονιάς, έκανε καταγγελία για όλα αυτά που συμβαίνουν εκεί διεκδικώντας και την αλλαγή των συμβάσεων που μας υποχρεώνουν να υπογράφουμε χωρίς όμως να έχουν αυτές καμία σχέση με το αντικείμενο και τους πραγματικούς όρους εργασίας.

Μετά από μία αναβολή που πήρε η υπόθεση στις αρχές του 2013, εκδικάστηκε την 1 Οκτώβρη από μονομελές δικαστήριο στην Ευελπίδων. Η εταιρεία προσπάθησε να μιλήσει μέσω του ρουφιάνου τηλεφωνητή μάρτυρα πως ο ενάγων εργαζόμενος δεν τηρούσε το τυπικό της και πως τελικά αυτός ήταν ο προβληματικός και ο ανεπαρκής αφού δεν πούλαγε συμβόλαια, παρότι αναφέρθηκε από το δικηγόρο της πως η «δοκιμαστική περίοδος» είναι για 2 μήνες ενώ ο συνάδελφος απολύθηκε σε πολύ λιγότερο χρόνο. Έχουμε συνθησίσει πλέον στην πάγια τακτική τους να προσπαθούν να ανακόψουν οποιαδήποτε κίνηση από το να γίνει συλλογική ταξική απάντηση, φορτώνοντάς τα όλα στην ατομική ευθύνη του κάθε εργαζόμενου. Η μάρτυρας του σωματείου της Wind αποκάλυψε τους τρόπους που λειτουργούν τα τηλεφωνικά κέντρα και ανέδειξε τις αντιφάσεις στον τρόπο που κατεύθυνε ο δικηγόρος της εταιρείας τον ρουφιάνο εργαζόμενο. Ο δικαστής έδειξε να κατανοεί τους εκβιασμούς που υποκίπτουμε ώστε να συντηρούμαστε σε τέτοια καθεστώτα επιβίωσης και τελικά ανακύκλωσης ανέργων.

Η απόφαση του δικαστηρίου βγήκε θετική για τον εργαζόμενο, έτσι η εταιρεία «ωθηση» είναι υποχρεωμένη α) να τον επαναπροσλάβει β) να καταβάλει μισθούς υπερημερίας για το διάστημα 22-11-2012 έως 30-11-2013 και γ) να δώσει στον εργαζόμενο 3000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη.

Ευχόμαστε στον συνάδελφο καλή συνέχεια και πάντα τέτοια!!!

METROPOLIS

Metropolis ο αγώνας του είναι ενάντια στο φαίνεσθαι

Συμπληρώνονται σχεδόν δυο χρόνια από τότε που οι απολυμένοι/ες των καταστημάτων Metropolis, αποφάσισαν να συσπειρωθούν προκειμένου να διεκδικήσουν από το γνωστό μεγαλοεπιχειρηματία Ανδρέα Κουρή τους μισθούς 4,5 μηνών και τις αποζημιώσεις που τους οφείλει, αφότου οδήγησε την αλυσίδα καταστημάτων Metropolis στη διάλυση και, τελικά, στη συντριβή.

Το ποιος είναι ο Ανδρέας Κουρής είναι λίγο-πολύ γνωστό. Πρόκειται για τον ιδιοκτήτη του ομίλου MAD (που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα και το εξωτερικό), έναν επιχειρηματία με εξαιρετικές δημόσιες σχέσεις και προνομιακή πρόσβαση στα μέσα ενημέρωσης, που πίσω από τη βιτρίνα και τα φώτα εκμεταλλεύεται άγρια τους εργαζόμενους του, εγκαθιστώντας εταιρικά καθεστώτα απλήρωτης εργασίας. Την ιδανική συνταγή, δηλαδή, του σύγχρονου επιχειρηματία.

Σε αυτά τα δύο χρόνια έχουν γίνει περισσότερες από 70 παρεμβάσεις στα καταστήματα, είτε παραστάσεις διαμαρτυρίας στα βραβεία MAD 2012 και 2013, στον ελληνικό τελικό της Eurovision, στο MADWALK είτε άλλες κίτσογκλαμουράτες φιέστες που διοργάνωσε ο Ανδρέας Κουρής σε συνεργασία με τους αυλικούς της κοινωνίας της λήθης, των πλαστικών και του μπότοξ. Σε αυτόν τον αγώνα που είναι ενάντια στο φαίνεσθαι έχουν σταθεί αλληλέγγυοι σωματεία, εργατικές συλλογικότητες και συνελεύσεις γειτονιάς.

Παράλληλα, στο νομικό πεδίο όλες οι αποφάσεις έχουν υπάρξει καταδικαστικές για τον Κουρή. Ιδιαίτερη σημασία έχει η απόφαση με την οποία αναγνωρίζεται δόλος στα κλεισίματα των καταστημάτων, απόφαση που δίνει το δικαίωμα στους απολυμένους να δεσμεύσουν την προσωπική του περιουσία.

Για μας ο ανυποχώρητος αγώνας των απολυμένων των Metropolis πέρα από δίκαιος, συνιστά και την καλύτερη απάντηση στην κοινωνία του ωχαδελφισμού

Νίκη στον αγώνα των απολυμένων των καταστημάτων Metropolis.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ
ΖΩΗ ΤΑΧΑ/ PROPAGANDA/ ΚΑΛΦΑΣ/ ΣΟ UZD
Σάββατο 21 Σεπτέμβρη 21:00, Πολυτεχνείο Πατησίων & Στουρνάρη

Από το 2007, που δημιουργήθηκε το σωματείο

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου

Έχουμε δώσει αμέτρητους αγώνες με τ' αφεντικά και βρεθήκαμε στο δρόμο αλλες τόσες φορές. Πέσαμε και σηκωθήκαμε, χάσαμε αλλη δεν ηττηθήκαμε, νιώσαμε τη μοναξιά και την πίκρα, βρήκαμε την αλληλεγγύη και την ενότητα, κάναμε την υπαρχή μας αξεχάστη σε αρκετούς εργοδότες, μοιράσαμε χαμόγελα μα και απογοήτευση σε πολλούς συναδέλφους και σε εμάς τους ίδιους, συναντηθήκαμε, αγωνιστήκαμε και περατήσαμε στα ίδια ή σε παράλληλα μονοπάτια με πολλούς αλληλους, μα δε φίλησαμε ποτέ καμιά κατουρημένη ποδιά.

Είμαστε εδώ και παίρνουμε θέσεις μάχης απέναντι στην υποτίμηση της εργασίας & της ζωής μας.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Στις 16 Ιουλίου του 2012 η επιχείρηση εστίασης (κρεπερί) με το διακριτικό τίτλο **Piazza del caffe**, και την επωνυμία **ΣΥΚΑΛΙΑΣ ΦΩΤΙΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε** που βρίσκεται στην οδό **Νεομάρτυρος Γεωργίου 9** στα **Ιωάννινα**, προέβη σε **4 εκδικητικές απολύσεις διανομών**.

Πέρα από τις όποιες προφάσεις επικαλείται η εργοδοσία γνωρίζουμε πως η πραγματική αιτία της δίωξης των συναδέλφων είναι η αγωνιστική, συνδικαλιστική τους δράση και το γεγονός πως είναι ιδρυτικά μέλη του πρωτοβάθμιου σωματείου 'Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Διανομένων Ιωαννίνων', (Σ.Β.Ε.Δ.Ι.)

Από την πρώτη μέρα της πρόσληψής τους, οι συνάδελφοί μας διεκδικούσαν τα νόμιμα δικαιώματά τους καθώς οι συνθήκες εργασίας στον κλάδο του επισιτισμού είναι τραγικές τόσο για τους διανομείς όσο και για τους εργαζόμενους στην κουζίνα. Για τον εργοδότη το ποτήρι "ξεχειλίσει" όταν την Πρωτομαγιά του 2011 οι συνάδελφοι "τόλμησαν" να ασκήσουν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους στην απεργία οπότε την επομένη αρνήθηκε να τους παρέχει εργασία και τους παρέπεμψε στο λογιστήριο για τις απολύσεις τους. Την ίδια μέρα αλληλέγγυα σωματεία και

εργαζόμενοι οργάνωσαν συνδικαλιστική παρέμβαση έξω από την επιχείρηση δημοσιοποιώντας το γεγονός και οι διανομείς μετά από διαπραγματεύσεις επέστρεψαν στη δουλειά τους.

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει για την εργοδοσία το ποτήρι είχε "ξεχειλίσει" όμως τη χαριστική βολή στην "ανεκτικότητα" της απέναντι στη συλλογική υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων και συμφερόντων ήταν η απόφαση των εργαζομένων να ιδρύσουν σωματείο διανομένων. Μηροστά σε μια τέτοια "πρόκληση" και προκειμένου να στρώσει το έδαφος της απόλυσής τους άρχισε να επικαλείται διάφορες προφάσεις που θα οδηγούσαν σε μειώσεις προσωπικού όπως την αναδιάρθρωση του μαγαζιού, τη μετατροπή του σε καφετέρια ή αναψυκτήριο που θα διανέμει μόνο καφέ, εξαγγελίες που φυσικά ποτέ δεν υλοποιήθηκαν.

Στις 11 Ιουλίου του 2012 οι εργαζόμενοι «τόλμησαν» να απεργήσουν και πάλι κατά τη διάρκεια νόμιμης 48ωρης απεργίας που είχε προκηρύξει η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργατών Επισιτισμού & Υπαλλήλων Τουριστικών Επαγγελματιών (ΠΟΕΕ-ΥΤΕ), ενάντια στις μειώσεις μισθών και την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Οι απειλές του εργοδότη έγιναν πράξη στις 16 Ιουλίου του 2012. Το ότι οι τέσσερις συνάδελφοί μας απολύθηκαν εκδικητικά αποδεικνύεται περίτρανα από το γεγονός πως στις επόμενες σαρανταπέντε μέρες, στο κατάστημα προσελήφθησαν ισάριθμοι εργαζόμενοι χωρίς να έχει υπάρξει καμία αλλαγή στον τρόπο λειτουργίας της επιχείρησης. Επιπλέον η επιχείρηση συνεχίζει

να είναι εξίσου κερδοφόρα οπότε το διακύβευμα της έντεχνα ενορκηστρωμένης από την εργοδοσία προστριβής ήταν η απόλυση των αγωνιζόμενων συνδικαλιστών.

Διεκδικώντας τις θέσεις εργασίας τους κι αντιστεκόμενοι στις καταχρηστικές απολύσεις οι συνάδελφοι δε θα μπορούσαν παρά να απαντήσουν με αγωγή εναντίον της επιχείρησης.

Παραδείγματα όπως αυτό που περιγράφουμε δεν είναι παρά μια σταγόνα στον ωκεανό των εργοδοτικών αυθαιρεσίων. Με πρόσχημα την κρίση οι εργοδότες επιδιώκουν την εγκαθίδρυση εργασιακών μοντέλων κομμένων και ραμμένων στα μέτρα τους πέρα και έξω από το πλαίσιο οποιασδήποτε έννοιας εργατικού δικαίου. Αυθαιρετούν και υποτιμούν συνεχώς την εργασία, τα μεροκάματα και την αξιοπρέπεια μας στηριζόμενοι στο φόβο της ανεργίας και την έλλειψη οργανωμένης εργατικής αντίστασης. Όμως κόντρα στα σημεία των καιρών είμαστε εδώ για να δηλώσουμε πως οι συνάδελφοί μας δεν είναι μόνοι τους. **Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και την πλήρη στήριξη μας στο δίκαιο αγώνα των καταχρηστικά απολυμένων/ συναδέλφων της επιχείρησης Piazza del caffe.**

Τελικά το δικαστήριο έγινε τον Ιούλη 2013. Η απόφαση ήταν αρνητική για τους εργαζόμενους. Στο σκεπτικό της απόφασης η δικαστής αρνείται ότι η Πρωτομαγιά είναι αργία, καλύπτοντας έτσι πλήρως τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες.

Παρόλη την κατάπτυστη απόφαση, οι συνάδελφοι δεν το βάζουν κάτω θα συνεχίσουν μέχρι να δικαιωθούν...

ΝΕΑ ΑΠΟ Γιάννενα

& ΑΠΟ ΣΑΛΟΝΙΚΑ

Το κατάστημα ΖΩΗ και ΚΟΤΑ βρίσκεται στη Θεσ/νίκη. Όλα ξεκίνησαν όταν οι συνάδελφοι, ζήτησαν να τηρείται η (τσεκουρεμένη) εργατική νομοθεσία και να ασφαλιστούν επιτέλους. Τ' αφεντικά όχι μόνο αρνήθηκαν, όχι μόνο τους απέλυσαν, όχι μόνο επιστράτευσαν μπράβους, μεταξύ των οποίων και μέλη της χρυσής αυγής, με σκοπό την τρομοκράτηση των εργαζομένων και το σταμάτημα του αγώνα, αλλά άσκησαν και ποινικές δίωξεις στους εργαζόμενους. Η τρομοκρατία που επιχειρήθηκε να ασκηθεί από την πλευρά της εργοδοσίας, περισσότερο δυνάμωσε παρά φόβισε τους εργαζόμενους και το κίνημα αλληλεγγύης που είχε δημιουργηθεί.

Ο αγώνας κράτησε περίπου δύο μήνες και περιλάμβανε, καθημερινές συγκεντρώσεις αλληλεγγύης και αντιληροφόρησης έξω από το κατάστημα, μοιράσματα, συγκέντρωση στα δικαστήρια, αντιπαραθέσεις με μπράβους και χρυσαυγίτες και μία διαδήλωση στο κέντρο της πόλης. Παρακάτω παρατίθενται κείμενα των εργαζομένων, του σωματείου σερβιτόρων μαγείρων αλλά και της πρωτοβουλίας αλληλεγγύης στους απολυμένους διανομείς, που εξιστορούν τον αγώνα. Κατά την ανάγνωση θα καταλάβουμε ότι τα προβλήματα του διανομέα (και κάθε εργαζόμενου) είναι κοινά ανεξάρτητα σε ποια πόλη εργάζεται. Οι απολυμένοι συνάδελφοι, το σωματείο και η επιτροπή αλληλεγγύης έδωσαν μια μάχη και έχουμε πολλά να διδαχτούμε όλοι μας. Παρακάτω δημοσιεύουμε δύο κείμενα, ένα των εργαζομένων και ένα της επιτροπής αλληλεγγύης.

Καλή ανάγνωση

Ζωή και Κότα.... για τ' αφεντικά

Η κατάσταση στον κλάδο του επισιτισμού όπου και εργαζόμαστε, λίγο πολύ γνωστή. Η μαύρη εργασία είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση. Φτηνές εργατώρες, απλήρωτες αργίες, υπερωρίες, υπεργραφίες, νυχτερινά και φυσικά απλήρωτα επιδόματα και δώρα. Απο πλευράς των αφεντικών η φόρμουλα ίδια - στήνουν μαγαζιά στις πλάτες των εργαζομένων αυξάνοντας τα κέρδη τους σε βάρος της εργασίας μας.

Στο ίδιο πλαίσιο κυμαίνεται και το γνωστό οβελιστήριο στη Ροτόντα, "Ζωή και Κότα", όπου οι τρεις μας εργαζόμασταν ως διανομείς -εκτελώντας, εννοείται, και χρέη σερβιτόρου, αφού "έτσι δουλεύει η πιάτσα". Ανασφάλιστη εργασία με δικά μας μηχανάκια -όπου εννοείται πως επιβαρυνόμασταν με τα έξοδα συντήρησης των οχημάτων-, εντατικοποιημένα ωράρια χωρίς το διάλειμμα που προβλέπει ο νόμος και συχνές προτροπές για να γίνουμε πιο παραγωγικοί ("έλα αγχώσου λίγο", "τρέχουμε τώρα"). Και όλα αυτά, μνν έχοντας λάβει ποτέ τα δώρα και τα επιδόματα που δικαιούμαστε. Ακόμη και όταν ένας εκ των τριών υπέστη εργατικό ατύχημα που τον κράτησε 3 εβδομάδες εκτός εργασίας, η εργοδοσία δεν έκρινε σκόπιμο να καταβάλει το παραμικρό, αφού "δε φαινόμεστε πουθενά".

Με αφορμή τα παραπάνω, το Δεκέμβρη του 2012 και ενώ το μαγαζί θα έκλεινε για Χριστούγεννα, ζήτησαμε το δώρο που μας αναλογεί και μετά την αρνητική απάντηση "αφού το μαγαζί δε βγαίνει", μας πληροφόρησαν και για τη "λήξη της συνεργασίας", την απόλυση δηλαδή, ενός συναδέλφου εκ των τριών. Η απάντηση μας ήταν αμεσότατη, διεκδικώντας και επιτυχάνοντας την ανάκληση της απόλυσής του, ανοίγοντας ταυτόχρονα τη συζήτηση για συμβάσεις. Τελικά, ύστερα από διαπραγματεύσεις και ένα χρόνο μαύρης εργασίας υπογράψαμε συμβάσεις.

Η απάντηση από πλευράς των αφεντικών ήταν ήδη δρομολογημένη με -σαφώς- εκδικητικό προ-

σανατολισμό. Αφόρητη πίεση κάθολη την ώρα της εργασίας, με συνεχείς αγγαρείες και ψυχοφθόρα παραμονή στον εργασιακό μας χώρο. Την τελευταία μέρα πριν κλείσει το μαγαζί για Πάσχα, ζήτησαμε το αντίστοιχο δώρο, παίρνοντας μία μικρή προκαταβολή μετά από εντάσεις. Το υπόλοιπο το λάβαμε μετά το Πάσχα και με νέο κύκλο εντάσεων αφού δεν ήταν προφανώς διατεθειμένοι να δώσουν τίποτα παραπάνω. Αντ' αυτού μας ανακοίνωσαν τη μείωση των ωρών εργασίας μας, γεγονός που μόνο εκδικητικά και αντιδραστικά ως προς τις διεκδικήσεις μας μπορούμε να ερμηνεύσουμε. Αφού δε λειτούργησε ούτε αυτό, μετά από 2 εβδομάδες, στις 27/05 μας ανακοινώνουν προφορικά τις απολύσεις μας. Όταν δε, απαντήσαμε με πρόθεση να απευθυνθούμε στην επιθεώρηση εργασίας και να εμπλέξουμε το σωματείο στη διαδικασία ένας εκ των αφεντικών μας απάντησε πως "δε φοβάται" και πως "είναι 15 χρόνια στη νύχτα".

Ενάντια στην υποτίμηση της εργασίας μας, επιλέξαμε να κινηθούμε από κοινού ως εργαζόμενοι διανομείς στα πλαίσια των αναγκών μας. Οι φανφάρες των αφεντικών δε μας πτοούν, προφανώς, αφού με αφορμή την κρίση και το πώς δουλεύει η πιάτσα θέλουν να υποτιμήσουν και άλλο τα μεροκάματα και την εργασία μας συνολικότερα, ακόμα και σε κερδοφόρες επιχειρήσεις. Προχωράμε σε παρεμβάσεις, μνν αναγνωρίζοντας σε πρωταρχικό στάδιο τις προφορικές απολύσεις. Διεκδικούμε την επιστροφή μας στον εργασιακό μας χώρο με τους όρους της υπάρχουσας σύμβασης. Ενάντια στην αναδιάρθρωση της εργασίας, ενάντια στη λογική των αφεντικών που θεωρεί την ασφάλιση πολυτέλεια, διεκδικούμε τα αυτονόητα συλλογικά και ισότιμα.

Παρεμβάσεις έξω από το "Ζωή και Κότα", Πλατεία Αγίου Γεωργίου 3 στη Ροτόντα
Σάββατο 1/6 και Κυριακή 2/6 στις 21.00, Τετάρτη 5/6 || Παρασκευή 7/6 || Σάββατο 8/6 στις 21:00 12, 13, 15 Ιουνίου

Οι διανομείς του «Ζωή και Κότα»

Στις 27/5 τα αφεντικά ανακοινώνουν στους διανομείς τις απολύσεις τους. Από τότε έχει ξεκινήσει ένας αγώνας με το σωματείο, την πρωτοβουλία αλληλεγγύης και άλλους/ες αλληλέγγυους/ες με συνεχείς παρεμβάσεις έξω από το εν λόγω κατάστημα.

Η καταγγελία των εργαζομένων στην επιθεώρηση εργασίας, σε συνδυασμό με τις συνεχείς παρεμβάσεις έξω από το κατάστημα, είχε ως αποτέλεσμα την υιοθέτηση πρακτικών 'νύχτας' από τη μεριά των αφεντικών και όχι προτάσεων ή λύσεων ανάλογες των εργατικών διεκδικήσεων. Σε πρώτη φάση τοποθετήθηκε κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης έξω από το κατάστημα με σκοπό την καταγραφή των κινητοποιήσεων, των εργαζομένων και των αλληλέγγυων, καθώς και τη μετέπειτα στοχοποίησή τους. Παράλληλα, κατέθεταν συνεχώς εκδικητικά ψευδείς μηνύσεις εις βάρος των εργαζομένων με αποτέλεσμα να συλληφθεί ο ένας από τους 3 απολυμένους στις 20 Ιούνη. Όταν τέλος, κατά τη διάρκεια των παρεμβάσεων, τα αφεντικά κάλεσαν την αστυνομία να καταστείλει τις κινητοποιήσεις και αυτή δεν επενέβη επίσημα, κατέφυγαν σε μπράβους και άλλου είδους προστάτες (εμφανής παρουσία μελών της Χρυσής Αυγής), με στόχο την τρομοκράτηση των εργαζομένων και την καταστολή του εργατικού τους αγώνα.

Από την πλευρά μας, ως σωματείο στον επισιτισμό, στα πλαίσια των επιλογών μας να λειτουργούμε ισότιμα και ταξικά στηρίζουμε τον αγώνα των συναδέλφων. Η οργάνωση στους χώρους εργασίας μας και η διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας είναι υπόθεση όλων των -επισφαλών και όχι μόνο- εργαζομένων στον κλάδο αυτό. Ενάντια στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες και στην υποτίμηση της εργασίας μας.

Πορεία για το «Ζωή και Κότα»
ΠΕΜΠΤΗ 04.07, 18:00, ΚΑΜΑΡΑ

Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων Θεσσαλονίκης
Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στους απολυμένους διανομείς του «ζωή και κότα»

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΟΤΑ

Ένα ακόμα κατάσταση, το οβελιστήριο "ζωή και κότα" στη ροτόντα, επιβεβαιώνει τον κανόνα στον κλάδο του επισιτισμού. Ανασφάλιστη εργασία, εντατικοποιημένα ωράρια χωρίς διάλειμμα, διανομείς που εκτελούν και χρέη σερβιτόρου, απλήρωτα δώρα, επιδόματα, νυχτερινά, αργίες και υπερωρίες, και φυσικά χωρίς καμία αποζημίωση ακόμα και σε εργατικό ατύχημα ενός εκ των διανομένων.

ΓΙΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Γιατί έτσι λειτουργεί η πιάτσα. Και γιατί η ασφάλισή μας κοστίζει ποσά που θα μπορούσαν να γλιτώσουν τα αφεντικά αν μας κρύβουν στις επισκέψεις του ΙΚΑ.

Τι γίνεται όμως όταν συνειδητοποιούμε την συλλογική μας δύναμη;

Όταν τρεις εκ των διανομένων διεκδίκησαν και κέρδισαν την ασφάλισή τους και ό,τι αυτή συνεπάγεται τ' αφεντικά απάντησαν με πόλεμο νεύρων και μείωση των ωρών εργασίας. Τελικά απολύθηκαν εκδικητικά, αφού απείτησαν και έλαβαν μετά από εντάσεις το δώρο του πάσχα. Ο αγώνας των διανομένων για την καταβολή των δεδουλευμένων (επίδοματα, δώρα, αργίες, νυχτερινά, κλπ.) και την ανάκληση των απολυμένων αντιτάσσεται στα δεδομένα που θέτουν τα αφεντικά στον επισιτισμό και όχι μόνο. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα τους αφού αφορά όλους εμάς που βιώνουμε την επισφάλεια σαν αναπόσπαστο στοιχείο των συνθηκών εργασίας ακόμα και στον δημόσιο πλέον τομέα.

Άμεση ανάκληση των απολυμένων και καταβολή των δεδουλευμένων στους 3 διανομείς του «ζωή και κότα»

πρωτοβουλία αλληλεγγύης στους απολυμένους διανομείς του "ζωή και κότα"

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΠΛΑΚΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΙΤΣΑ FAN

no fun to work in FAN

no fun to work in FAN

PIZZA FAN ΣΕΠΟΛΙΩΝ

Ή θα τρέχουμε όλο και πιο μόνοι, όλο και πιο φοβισμένοι, για ένα κομμάτι ψωμί...

Ή θα αγωνιστούμε ενάντια στην ολοένα μεγαλύτερη υποτίμησή μας

Το Σάββατο 6/4/2013 κηρύχθηκε 4ωρη στάση εργασίας από τα σωματεία Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ.) και το Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων & λοιπών εργαζομένων στον κλάδο του επισιτισμού (Σ.Σ.Μ). Η στάση εργασίας αποφασίστηκε από κοινού από τα εν λόγω σωματεία για να παρθεί πίσω η απόλυση της συναδέλφισσας Π.Π και να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τόσο στην ίδια όσο και στη συναδέλφισσα Ι.Μ. Και οι δύο εργαζόμενες έχουν προχωρήσει σε καταγγελία τόσο στο ΙΚΑ όσο και στην επιθεώρηση εργασίας. Κατά τη διάρκεια της στάσης εργασίας πραγματοποιήθηκε 3ωρη παρέμβαση στα καταστήματα **pizza fan των Σεπολίων και Πατησίων**.

Μετά την παρέμβαση, αναμείχθηκε η μητρική Pizza Fan και ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις, μιας και (οι κοινοί) εργοδότες των συγκεκριμένων καταστημάτων, αρχικά αρνήθηκαν οποιαδήποτε διαπραγμάτευση. Στην πρώτη συνάντηση με τη μητρική, στην οποία παραβρέθηκαν οι δύο εργαζόμενες και εκπρόσωποι των σωματείων (ΣΒΕΟΔ & ΣΣΜ), η μητρική πρότεινε να δώσει τα μισά χρήματα από ό,τι διεκδικούν οι εργαζόμενες και να σταματήσουν οι δικαστικές. Οι εργαζόμενες και τα σωματεία αρνήθηκαν αυτόν τον συμβιβασμό και την πρωτομαγιά προχώρησαν σε νέα παρέμβαση στο κατάστημα των Σεπολίων, όπου εργάζονταν οι δύο απόλυμένες. Στις παρεμβάσεις, πέρα από τους συνάδελφους που είναι μέλη των σωματείων, συμμετείχαν και αρκετοί αλληλέγγυοι-ες.

Μιλήσαμε με τη γειτονιά και περαστικούς για τις συνθήκες στα συγκεκριμένα μαγαζιά. Η ανταπόκριση της γειτονιάς ήταν παραπάνω από θετική, αφού παρόμοια προβλήματα αντιμετωπίζουν είτε οι ίδιοι είτε φίλοι και συγγενείς, και κάποιοι από αυτούς συμμετείχαν ενεργά στις συγκεντρώσεις.

Πέρα από το συνδικαλιστικό αγώνα, η υπόθεση έχει πάρει και τη δικαστική οδό.

Το κείμενο που μοιράσαμε σε 1000 κομμάτια είναι το παρακάτω:

Στα καταστήματα Pizza Fan οι εργασιακές συνθήκες ήταν απάνθρωπες και πριν την κρίση.

Παρόλα αυτά η εντατικοποίηση της εργασίας εκεί συνεχώς αυξάνεται, καθώς στόχος των αφεντικών είναι να μας ξεζουμίσουν στο μέγιστο και να υποτιμήσουν την εργασία μας σε κάθε επίπεδο.

Εμείς εργάτες - εργάτριες σε αυτήν την εταιρία, είτε στην κουζίνα είτε στη διανομή, δημιουργήσαμε την "Επιτροπή εργαζομένων στην Pizza Fan" με σκοπό να μη στεκόμαστε οκαθένας μόνος του απέναντι στα ακόρταφα αφεντικά και να βελτιώσουμε τις εργασιακές συνθήκες που είναι κοινές σχεδόν σε όλα τα franchise τους.

Η συναδέλφισσα Εύη εργαζόταν δύο χρόνια στην κουζίνα στο κατάστημα των Σεπολίων, με παραπάνω καθήκοντα, μέρες και ώρες εργασίας από αυτά που αντιστοιχούσαν στη σύμβασή της. Στην προσπάθειά της να διεκδικήσει τα δικαιώματά της βάσει της εργατικής νομοθεσίας, η απάντηση των αφεντικών (Φωτ. Πρινάρης-Αικ. Στρατουδάκη) ήταν η εκδικητική της απόλυση. Έγινε καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας για την απόλυση καθώς και για τη διαφορά δεδουλευμένων και προσαυξήσεων που τα παραπάνω αφεντικά έχουν «ξεχάσει» να καταβάλλουν (ύψους 14.500 €). Επίσης η συναδέλφισσα Ιρίνα, που εργαζόταν επί ένα χρόνο στο ίδιο κατάστημα προχώρησε και αυτή σε καταγγελία για ανάλογες διαφορές (ύψους 6.000€).

Οι εργοδότες μέσω του δικηγόρου που τους παρέχει η μητρική Pizza Fan για εργασιακά θέματα ισχυρίστηκαν ότι δεν οφείλουν τίποτα στις συναδέλφισσες. Δεν ήταν έκπληξη αυτό για εμάς καθώς, όπως ήδη ξέραμε, θεωρούν «δικαίωμά» τους να τσεπώνουν ένσημα και μέρος του μισθού μας.

Το καθεστώς στην pizza fan είναι περίπου ως εξής:

- ✓ Δεν παίρνουμε τα ένσημα (επιδόματα, δώρα, άδειες κτλ) που μας αναλογούν.
- ✓ Οι περισσότεροι υπογράφουμε συμβάσεις 1 έως 4

ημερών την εβδομάδα (με σύνολο ωρών 4 έως 20 τη βδομάδα), ενώ στην πράξη δουλεύουμε πολύ περισσότερο. Ευχόμαστε να μη νοσήσουμε μέχρι να βγάλουμε το βιβλιάριο ασθενείας.

✓ Ο χρόνος εργασίας έχει συρρικνωθεί πολύ, ενώ η εντατικοποίησή της συνεχώς αυξάνεται.

✓ Όλο και λιγότερα άτομα δουλεύουμε σε κουζίνα και διανομή. Συχνά μας στέλνουν από το ένα κατάστημα στο άλλο για να βγει η δουλειά.

✓ Στην κουζίνα πολλές φορές "τρέχουμε και δεν φτάνουμε" βιώνοντας ταυτόχρονα τα νεύρα του κάθε υπευθύνου ή εργοδότη για την αποδοτικότητα μας.

✓ Τόσα χρόνια δεν έχουμε πάρει ευρώ παραπάνω για κυριακές, νύχτες, τριετίες, υπερωρίες.

✓ Σχολάμε 1 και 2 η ώρα το βράδυ και το ωρομίσθιο παραμένει στα 4 ευρώ.

✓ Τα εργατικά "ατυχήματα" δε σπανίζουν. Οι συνθήκες ασφαλείας δεν τηρούνται επαρκώς και σε συνδυασμό με την πίεση που δεχόμαστε, βλέπουμε ότι οι τραυματισμοί μας δεν οφείλονται (μόνο) στην κακή μας τύχη. Ως διανομείς καλούμαστε να τρέχουμε να παραδώσουμε πολλές παραγγελίες μέσα σε λίγο χρόνο. Στην κουζίνα καιγόμαστε στους φούρνους, μένουμε για ώρα στην κατάψυξη, κουβαλάμε βαριά φορτία ή γλιστράμε στα ακατάλληλα πατώματα.

✓ Καθαρίζουμε φούρνους με βλαβερά χημικά χωρίς να έχουμε πάρει ποτέ το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας. Σταθερό ωράριο δεν έχουμε ποτέ.

✓ Το μόνο σίγουρο είναι ότι οποιαδήποτε νύξη κάνουμε για τις συνθήκες εργασίας ή οποιαδήποτε αντίρρηση φέρουμε σε προϊσταμένους ή αφεντικά το ωράριο μειώνεται εκδικητικά.

✓ Άλλες φορές δεχόμαστε τηλεφώνημα για να πάμε επιτόπου και να συμπληρώσουμε τα κενά της δουλειάς. Εξυπακούεται ότι κανείς και καμία δεν μπορεί να αρνηθεί σε ένα τέτοιο τηλεφώνημα.

✓ Χρησιμοποιούμε τα δικά μας μηχανάκια για τη διανομή και για διάφορες άλλες δουλειές του μαγαζιού, ενώ για βενζίνες και σέρβις ούτε σταγόνα δε βάζει η εταιρεία. Για να καλυφθούν όλα αυτά τα έξοδα από το μισθό μας, συχνά αναγκαζόμαστε να μη συντηρούμε επαρκώς τα μηχανάκια και να οδηγούμε με μεγάλα τεράνια ανασφάλεια.

Κάμερες καταγράφουν την κίνηση παντού, σε σημεία που στοχεύουν τους πελάτες αλλά κυριότερα τους εργαζόμενους. Είναι συνδεδεμένες με το διαδίκτυο και δε γνωρίζουμε πόσος κόσμος έχει πρόσβαση στις κινήσεις και τους διαλόγους μας. Σκεφτόμαστε διπλά την κάθε κίνηση που κάνουμε και δουλεύουμε σε καθεστώς φόβου.

Όλα αυτά συμβαίνουν σε μια εταιρία που δηλώνει ότι είναι «η μεγαλύτερη και ταχύτερα αναπτυσσόμενη αλυσίδα pizza delivery στην Ελλάδα», που «σε εποχές κρίσης μεγαλώνει» και που καυχιέται για τη φιλικότητά της. Χορηγεί τζάμπα πίτσες σε σχολεία, κοινωνικούς φορείς κλπ για να κερδίσει φοροαπαλλαγές ενώ ταυτόχρονα ηλασάρει ένα κοινωνικά ευαίσθητο προφίλ. Στην ίδια εταιρία που οι εργαζόμενοι είναι κακοπληρωμένοι και μάλιστα σε καταστήματα, όπως των Σεπολίων απαγορεύεται να σιτίζονται!

Σε όλες τις δουλειές τα αφεντικά προσπαθούν να επιβάλλουν σκληρότερους όρους για την εκμετάλλευσή μας. Μας προτείνουν σκλαβιά ή ανεργία. Εμείς αγωνιζόμαστε για την αξιοπρέπεια και το δίκιο μας. Δε σκύβουμε το κεφάλι στις πιέσεις των αφεντικών.

Διεκδικούμε τη νόμιμη καταβολή ενσήμων και δεδουλευμένων για όλους τους εργαζόμενους και υπερασπιζόμαστε όσους και όσες τα διεκδικούν

ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ

Επιτροπή εργαζομένων στην Pizza Fan
Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ.)

Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων & λοιπών εργαζομένων του κλάδου του επισιτισμού (Σ.Σ.Μ)

PIZZA FAN ΣΕΠΟΛΙΩΝ

PIZZA FAN ΣΕΠΟΛΙΩΝ

PIZZA FAN Ν.ΙΩΝΙΑΣ

PIZZA FAN Ν.ΙΩΝΙΑΣ

PIZZA FAN ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

Η Ιστορία την pizza FAN Κεραμεικού για εμάς ξεκινάει στις 15/3/2013. Την ημέρα εκείνη πήγαμε στο κατάστημα γιατί ακούσαμε ότι θα κλείσει και θα ανοίξει λίγο πιο πέρα. Μιλήσαμε με τους εργαζόμενους-ες για το τι μπορούν να κάνουν σε αυτήν την περίπτωση. Τους/τις προτείναμε να μην υπογράψουν σε καμία περίπτωση τις καινούριες συμβάσεις αφού μόνο θα γίνει μεταφορά του καταστήματος και μεταβίβαση της επιχείρησης. Υπογραφή της νέας σύμβασης χωρίς συνέχιση της προηγούμενης, σημαίνει ότι χάνουμε τα όποια δικαιώματα από την προϋπηρεσία και σε πολλές περιπτώσεις οι νέες συμβάσεις είναι με χαμηλότερες αμοιβές. Σταθήκαμε λοιπόν στην πόρτα και μοιράσαμε ένα κείμενο που λίγο πολύ μιλάγε πιο αναλυτικά για το παραπάνω κόλπο της pizza FAN. Το μοίρασμα μας έδωσε την ευκαιρία να ρηθούμε σε επαφή με κάποιους εργαζόμενους/ες, οι οποίοι/ες αποτελούν φωτεινά παραδείγματα σε μια εποχή που κυριαρχεί η απαισιοδοξία και ο φόβος....

Στη συνέχεια για τη στήριξη του αγώνα των εργαζομένων, την Τρίτη 2/7, πήγαμε στην περιοχή του Βοτανικού όπου εκεί είχε μεταφερθεί το κατάστημα της pizza fan Κεραμεικού. Μοιράσαμε, στην παρακείμενη λαϊκή αγορά και στη γειτονιά, 500 κείμενα. Το κείμενο περιγράφει τι βίωσαν οι εργαζόμενοι, ειδικά αυτοί και αυτές που επέλεξαν να αγωνιστούν.

Παρακάτω δημοσιεύουμε το κείμενο μιας εργαζομένης και το κείμενο του σωματείου και της επιτροπής εργαζομένων της pizza fan.

«Εργάστηκα στην επιχείρηση του κ. Γεωργίου Παπαδόπουλου από την 1η Μαΐου του 2005 έως το Μάρτιο του 2013, αρχικά με την επωνυμία 'Πατριδογευσία' στην οδό Πειραιώς και από τα τέλη του 2005 με την επωνυμία Pizza Fan.

Δούλευα σχεδόν 12ωρα ως διανομέας, κάνοντας παράλληλα και εργασίες μέσα στο κατάστημα. Το 2011 μαζί με το συνάδελφο Ιωακείμ Δ. έδωσα ένορκη κατάθεση στο δικαστήριο υπέρ του συνάδελφου Γιάννη Α., τον οποίο ο κος Παπαδόπουλος είχε αδικήσει. Τον απέλυσε γιατί δε δέχτηκε να μειωθούν οι ώρες ασφάλισής του και να γίνει 4ωρος στα χαρτιά, γιατί στην πράξη δούλευε παραπάνω από το 8ωρο για το οποίο ασφαλιζόταν. Δεν του δόθηκε αποζημίωση που να ανταποκρίνεται στην πραγματική του εργασία, καθώς και δεν του πληρώθηκαν όλες οι υπερωρίες. Για τους παραπάνω λόγους ο συνάδελφός μου Γιάννης Α. κινήθηκε νομικά.

Ο κος Παπαδόπουλος είχε προτείνει να γίνω κι εγώ 4ωρη στα χαρτιά αλλά δε δέχτηκε. Πιθανότατα δε με απέλυσε τότε γιατί θα φαινόταν εκδικητική η απόλυσή μου λόγω του ότι είχα καταθέσει υπέρ του συνάδελφου μου Γ.Α.

Στις 19 Μάρτη 2013 αργά το βράδυ και ενώ ήδη είχε μεταφερθεί στο νέο χώρο, το κατάστημα Κεραμεικού έκλεισε χωρίς να έχει ενημερωθεί το προσωπικό ότι δε θα ξανανοίξει. Την επόμενη μέρα που πήγα κανονικά στη δουλειά μου, είδα πως έλειπε ο εξοπλισμός και τότε ενημερώθηκα για το κλείσιμο του καταστήματος.

Στις 21 Μαρτίου συναντήθηκα με τον κος Παπαδόπουλο για τα οφειλόμενα. Μου έκανε ψυχρό εκβιασμό λέγοντάς μου ότι αν δεν ανακαλέσω την ένορκη κατάθεση δε θα μου δώσει τίποτα. Φυσικά αρνήθηκα. Μάλιστα τα χρήματα που μου πρότεινε ήταν πολύ λιγότερα της αποζημίωσης και όσων δικαιούμαι από το νόμο. Την ίδια μέρα προχώρησα σε καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας και στις 22 Μαρτίου κατέθεσα εξώδικο για τις οφειλές. Ο ίδιος μία εβδομάδα αργότερα κατέθεσε ψευδώς δήλωση οικειοθελούς αποχώρησής μου και έκτοτε αρνείται να μου δώσει το χαρτί της απόλυσης

με αποτέλεσμα να έχω μείνει χωρίς εργασία, χωρίς αποζημίωση και να μην μπορώ να μπω ούτε στο ταμείο ανεργίας.

Επίσης και ο συνάδελφός μου Ι.Δ., που κι εκείνος έδωσε ένορκη κατάθεση υπέρ του συνάδελφου μας, απολύθηκε χωρίς να του δοθεί αποζημίωση μεταξύ άλλων. Σε αντίθεση με εμάς, η Μάρω Κ., υπάλληλος του καταστήματος, επιβραβεύτηκε με θέση εργασίας σε κατάστημα pizza fan της αδερφής του καθώς κατέθεσε ψευδώς εναντίον του συνάδελφου.

Είναι φανερό ότι οι πράξεις του κος Παπαδόπουλου είναι καθαρά εκδικητικές επειδή υποστηρίξαμε το συνάδελφό μας. Έχει τη στήριξη της μητρικής εταιρίας μέσω του δικηγόρου που του παρέχει αλλά και μία ξεκάθαρη εύνοια από τον επιθεωρητή εργασίας στο ΣΕΠΕ Αγισιλάου 10.»

Φωτεινή Α.

Στον Κεραμεικό το κατάστημα Pizza Fan έκλεισε. Για την ακρίβεια, μεταφέρθηκε λίγο πιο κάτω και άλλαξε ιδιοκτήτη. Τα έσοδα στο εν λόγω μαγαζί παρέμεναν αμείωτα. Το καινούργιο μαγαζί φέρει ταμπέλα της pizza fan και, κατά προέκταση, το ίδιο προϊόν και το ίδιο πελατολόγιο. Δεν είναι τυχαίο αυτό που συνέβη με το συγκεκριμένο

μαγαζί. Το «κλείσιμο» έγινε ακριβώς ένα μήνα πριν την εκδίκαση της αγωγής που άσκησε ο Γ.Α. εναντίον του ιδιοκτήτη Γ. Παπαδόπουλου για παράνομη απόλυση και μη καταβολή δεδουλευμένων.

Όλοι οι υπάλληλοι απολύθηκαν και το νέο κατάστημα δουλεύει με καινούργιο προσωπικό που εκπαιδεύτηκε σε κουζίνες της pizza fan (όπως αυτή της Ν.Ιωνίας). Μόνο 3-4 άτομα από τους απολυμένους επαναπροσλήφθηκαν σε άλλα καταστήματα pizza fan. Οι υπόλοιποι ζητούν να τους πληρωθούν οι αποζημιώσεις τους. Όμως ο πρώην εργοδότης Γ. Παπαδόπουλος συμπεριφέρεται εκβιαστικά στους απολυμένους. Ζητάει να ανακαλέσουν τις ένορκές καταθέσεις που έδωσαν για το συνάδελφο Γ.Α. αλλιώς δε θα δώσει ευρώ.

Τέτοια «παραθυράκια» συμπεριλαμβάνει το νομικό πλαίσιο της δικαιοχρησίας (franchise). Προσφέρει στους ιδιοκτήτες ποικίλες δυνατότητες «ελιγμών» ώστε να μπορούν να αποφεύγουν να εφαρμόσουν την εργατική νομοθεσία ανοίγοντας «νέα» μαγαζιά απλά με νέα επωνυμία. Και οι εργοδότες της pizza fan τα παίζουν αυτά στα δάχτυλά τους.

Μία αντίστοιχη περίπτωση, που ο εργοδότης είχε οφειλές προς τους εργαζομένους ήταν στη Νέα Ιωνία. Ο εργοδότης έγινε «καπνός» και το κατάστημα πέρασε στα χέρια του Μαντζαβά. Το νέο αφεντικό ανακοίνωσε στους εργαζομένους ότι θα παραμείνουν στη δουλειά εφόσον υπογράψουν ότι δεν υπάρχει καμία οικονομική απαίτηση από τον παλιό εργοδότη. Αντίστοιχη αντιμετώπιση δέχτηκαν οι εργαζόμενοι στο κατάστημα του Ηρακλείου (στο οποίο πάλι ο Μαντζαβάς είναι συνιδιοκτήτης).

Μία ακόμα γνωστή περίπτωση με εργοδότη σε κατάσταση της pizza fan που χρωστάει στο προσωπικό του ήταν η περίπτωση στο μαγαζί pizza fan της Κυψέλης. Ενώ στις προηγούμενες περιπτώσεις οι εργαζόμενοι έχασαν τα λεφτά τους, στην Κυψέλη το προσωπικό συσπειρώθηκε. Μαζί με την στήριξη των σωματείων ΣΒΕΟΔ και ΣΣΜ πέτυχαν το στόχο τους: να πάρουν όλα τα χρωστούμενα από τη μητρική εταιρεία, να παραμείνουν οι μισθοί ως είχαν και να μην απολυθεί κανείς από τους συνάδελφους που αγωνίστηκαν πιο ανοιχτά.

Το ασαφές νομικό πλαίσιο που καλύπτει τα franchise (όχι μόνο στο κλάδο του επισιτισμού αλλά και στις εταιρείες ταχυμεταφορών κλπ) ισχυροποιεί τη θέση των αφεντικών. Έτσι η μητρική pizza fan μπορεί να συνεχίζει κανονικά τη κερδοφορία της με «νέα» καταστήματα, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να εμπλακεί στις διεδικήσεις των εργαζομένων ή να λογοδοτεί για τις αυθαιρεσίες που γίνονται σε βάρος τους. Παρόλα αυτά, όταν οι εργαζόμενοι συσπειρώνονται και διεκδικούν, μπορούν να ανακόψουν τα σχέδια των αφεντικών και να κερδίσουν την αξιοπρέπειά τους.

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου Επιτροπή εργαζομένων pizza fan, 07/ 2013

«...Υπογραφή της νέας σύμβασης χωρίς συνέχιση της προηγούμενης, σημαίνει οτι χάνουμε τα όποια δικαιώματα από την προϋπηρεσία και σε πολλές περιπτώσεις οι νέες συμβάσεις είναι με χαμηλότερες αμοιβές.»

«...συναντήθηκα με τον κος Παπαδόπουλο για τα οφειλόμενα. Μου έκανε ψυχρό εκβιασμό λέγοντάς μου ότι αν δεν ανακαλέσω την ένορκη κατάθεση δε θα μου δώσει τίποτα. Φυσικά αρνήθηκα.»

Το Σάββατο 6 Ιούλη το σωματείο Σ.Β.Ε.Ο.Δ. είχε κηρύξει στάση εργασίας από τις 20.00 μέχρι τις 24.00. Έχουμε θίξει στο παρελθόν τα γεγονότα που έλαβαν χώρα στο κατάστημα της Νέας Ιωνίας. Συνάδελφος διανομέας δήλωσε στο αφεντικό Μαντζαβά πως συμμετέχει στο σωματείο Σ.Β.Ε.Ο.Δ. Ένα αποτέλεσμα αυτής της δήλωσης ήταν ο συνάδελφος να μείνει απλήρωτος 8 μήνες. Μέρος του ποσού δόθηκε στην τριμερή συνάντηση στην επιθεώρηση εργασίας. Η παρέμβαση έγινε ώστε να καταβληθούν τα υπόλοιπα χρωστούμενα.

Συμμετείχαν 45-50 άτομα από αλληλέγγυα σωματεία, συνελύσει γειτονιών, εργάτες-ριες καθώς και άνεργοι-ες. Η παρέμβαση συνεχίστηκε και στο κατάστημα του Ν. Ηρακλείου που είναι και αυτό του Μαντζαβά. Μοιράσαμε 500 κείμενα και στα δύο μαγαζιά. Ευχάριστη εντύπωση μας έκαναν γείτονες που κατέβηκαν από τα σπίτια τους για να στηρίξουν την παρέμβαση στη Νέα Ιωνία. Κι αυτοί αντίστοιχα ως εργαζόμενοι βιώνουν την υποτίμηση στην εργασία τους και στις ζωές τους. Οπότε και μας στήριξαν με την παρουσία τους. Επίσης γιούχαραν μαζί με εμάς διανομέα η οποία ωρυόταν για την παρουσία μας (για αυτές της τις αντιδράσεις "ανταμείβεται" με εργασία 70-75 ωρών την εβδομάδα!!). Το κείμενο που μοιράστηκε κατά τη στάση εργασίας είναι το παρακάτω.

ΘΕΛΕΙΣ ΕΝΣΗΜΑ – ΜΙΣΘΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΜΕ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ ;

“ΑΥΤΑ ΔΕ ΘΑ ΤΑ ΕΧΕΙΣ ΠΟΤΕ ΕΔΩ”

μια συνηθισμένη ιστορία εργασιακών συνθηκών στον κλάδο του επισιτισμού...

Στην Pizza Fan Νέας Ιωνίας, Βυζαντίου 37, συμπερόντων Μαντζαβά Χαρούλα & ΣΙΑ Ο.Ε., όπως και η πλειοψηφία των εργοδοτών στο συγκεκριμένο κλάδο, έχουν συνηθίσει να «τσεπώνουν» ένσημα, δώρα, προσαυξήσεις βραδινών, Κυριακών, αργιών, έξοδα κίνησης (βενζίνες, σέρβις κλπ) και όχι μόνο.

Παράλληλα η ελαστικοποίηση του ωραρίου των εργαζομένων μειώνει το μισθολογικό κόστος και επιτρέπει την εκβιαστική και εκδικητική διαχείριση του προσωπικού. Για παράδειγμα όποιος εργαζόμενος διεκδικεί τα δικαιώματά του «τιμωρείται» με μείωση των ωρών εργασίας του.

Μέσα σε αυτό το κλίμα έπιασε δουλειά ο συνάδελφος Δημήτρης Σίμος στις 25/5/2012. Σταδιακά ξεκίνησε να διεκδικεί σύμβαση αντίστοιχη των πραγματικών ωρών εργασίας του. Η απάντηση της εργοδοσίας ήταν αρχικά θετική αλλά με αναβολές του τύπου «ο λογιστής δεν έχει φέρει τα χαρτιά», δεν υλοποιήθηκε ποτέ.

Το Σάββατο 3/11/2012 γνωστοποιήθηκε εγγράφως από τρία μέλη του σωματείου ΣΒΕΟΔ η συνδικαλιστική ιδιότητα του συνάδελφου. Την ίδια στιγμή της γνωστοποίησης ο εργοδότης Μαντζαβάς Παναγιώτης τον απέλυσε προφορικά και άμεσα, αντιλαμβανόμενος ότι δεν μπορεί να τον απολύσει, ανακάλεσε την απόλυση και προχώρησε σε απειλές για τη σωματική του ακεραιότητα και σε εξύβριση.

Οι γνωστές αυτές πρακτικές της εργοδοσίας δεν έκαμψαν την αγωνιστικότητα του συνάδελφου. Προσέφυγε στην επιθεώρηση εργασίας όπου ο Μαντζαβάς παρουσίασε πλαστογραφημένη σύμβαση εργασίας (η οποία δε φέρει την υπογραφή του εργαζομένου και εμφανίζει διαφορετικές ώρες εργασίας και ποσά από τα πραγματικά). Για την πλαστογραφία και την εξύβριση ο συνάδελφος έχει καταθέσει μήνυση. Έκτοτε βάσει της σύμβασης αυτής ο εργοδότης απασχολεί το συνάδελφο μια μέρα την εβδομάδα.

Στους επόμενους 8 μήνες εκδικητικά δεν του καταβλήθηκε ούτε ένα ευρώ, ενώ παράλληλα έγινε προσπάθεια εξαγοράς του («σου δίνω όλα τα χρωστούμενα αρκεί να παραιτηθείς»). Το ίδιο διάστημα το υπόλοιπο προσωπικό του καταστήματος πληρωνόταν κάθε μήνα όπως και πριν.

Σε απάντηση ο συνάδελφος κατέφυγε για δεύτερη φορά στην επιθεώρηση εργασίας, όπου η τριμερής συνάντηση κατέληξε στην πληρωμή του ποσού που ο Μαντζαβάς υπολογίζει βάσει της πλαστογραφημένης σύμβασης και όχι βάσει των πραγματικών οφειλών.

Σήμερα το σωματείο ΣΒΕΟΔ προχωρά σε συνδικαλιστική παρέμβαση- που δεν είναι και η πρώτη- στο συγκεκριμένο κατάστημα με αίτημα την άμεση καταβολή των οφειλών προς το συνάδελφο.

Δεν είναι το πρώτο κατάστημα Pizza Fan στο οποίο έχει χρειαστεί να παρέμβουμε απαντώντας σε σωρεία εργοδοτικών αυθαιρεσιών.

Σε κάθε κατάστημα Pizza Fan, σε κάθε κατάστημα του κλάδου του επισιτισμού θα είμαστε αλληλέγγυοι και θα στηρίζουμε κάθε συνάδελφο και συναδέλφισσα που αγωνίζεται για τα εργατικά δικαιώματα και εν τέλει για την αξιοπρέπειά τους.

ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ ΣΤΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ

Σήμερα ο συνάδελφος δεν εργάζεται στην pizza Fun. Εκκρεμούν τα ποινικά δικαστήρια που αφορούν τη μύνηση του συνάδελφου ενάντιον του εργοδότη Μαντζαβά για πλαστογραφία και της επιθεώρησης εργασίας για την μη καταβολή δεδουλευμένων.

ΣΑΛΦΩ: ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΚΑΤΑΡ-ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η εταιρία Σάλφω ενώ έχει αναλάβει κολοσσιαία έργα στην ευρύτερη περιοχή του Κόλπου (σιδηροδρομικό δίκτυο Σαουδικής Αραβίας, εκσυγχρονισμός 30 αυτοκινητόδρομων στο Κατάρ - ο προϋπολογισμός του 1ου έργου αγγίζει τα 30 δισ ευρώ και του 2ου έργου τα 15 δισ ευρώ) απολύει εκδικητικά στις 22/03 το μοναδικό εξωτερικό υπάλληλο με δίκυκλο, ο οποίος εργαζόταν για πεντέμισι χρόνια, επικαλούμενη περικοπές δαπανών, όταν εκείνος αρνήθηκε να αποδεχτεί τις παράλογες απαιτήσεις που δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο της εργασίας του.

Ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας Γιάννης Φωτεινός δήλωνε στις 02/10/2012 στο "Πρώτο Θέμα": «Μετά από πολύχρονη παρουσία της εταιρείας μας στις χώρες του Κόλπου και τη συνεχή προσπάθειά μας για την παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας, υπογράψαμε δύο συμβάσεις που αφορούν στα μεγαλύτερα προγράμματα έργων υποδομής παγκοσμίως. Με το δεδομένο αυτό, όχι μόνο επιτύχαμε την ανάληψη αξιόλογων διεθνών projects για την εταιρεία, αλλά παράλληλα, καταφέραμε να εδραιώσουμε σημαντικά την παρουσία μας στην περιοχή και το σημαντικότερο να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας για Έλληνες μηχανικούς σε μια δύσκολη συγκυρία για τον κλάδο.»

Ο συγκεκριμένος εργοδότης ανέφερε σε συνάντηση που είχε στις 12/04 με το σωματείο μας ότι είναι αριστερός και μάλιστα μέλος του ΣΥΡΙΖΑ. Θα του προτεινάμε να μετατρέψει την επιχείρησή του σε συνεργατική μοιράζοντας τα κέρδη ή να ιδρύσει έναν όμιλο αριστερών εργοδοτών, άλλωστε τα κρούσματα απολύσεων από αριστερούς εργοδότες δεν ήταν ποτέ λίγα. Όταν μέλος μας του απάντησε με τη φράση "γνωρίζουμε τους αριστερούς εργοδότες με τη δεξιά τσέπη", μας είπε: "Αυτά τα λέει η Χρυσή Αυγή!". Μάλλον ξεχνάει ότι η συγκεκριμένη συμμορία αποτελεί έναν εξαιρετικό επιχειρησιακό βραχίονα για πολλούς εργοδότες, ανεξαρτήτως ιδεολογικής τοποθέτησης.

Τ' αφεντικά με πρόσχημα την κρίση θέλουν να μας κάνουν φτηνούς υλικά συναισθηματικά, διανοητικά. Μας παρουσιάζουν πότε σαν συνεργάτες για να αποσπάσουν τη συναίνεσή μας και πότε σαν κακομοίρηδες με το να μας συμπονοούν για την κατακύλα των μισθών και την επιδείνωση των συνθηκών εργασίας που οι ίδιοι έχουν δημιουργήσει. Έχουν όμως κι αυτοί τις δικές τους "σκοτούρες".

Επιχειρούν να συσκοτίσουν την πραγματικότητα που βιώνουμε ως εργάτες με το να κατηγορούν τους κακούς πολιτικούς, το ΔΝΤ και την τρόικα, όταν οι ίδιοι καρπώνονται τα μέγιστα από την εφαρμογή των μέτρων που έχουν ως άμεσο στόχο την ακραία υποτίμηση της εργασίας μας. Χρέος μας είναι να αναδείξουμε αυτήν την πραγματικότητα και να παλέψουμε για την αλλαγή της. Γιατί οι εργατικές διεκδικήσεις δεν είναι μόνο ποσοτικό ζήτημα, είναι το ανάχωμα απέναντι στην υποτίμηση της ζωής μας.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

την ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ.

Στις 29 Οκτώβρη έγινε το εργατικό δικαστήριο και έκτοτε αναμένουμε την απόφαση.

Η ΣΑΛΦΩ είναι μελετητική, τεχνική εταιρεία. Τα γραφεία της είναι αρχές Βουθλιαγμένς, καθώς και σε 4 χώρες του αραβικού κόσμου.

Απόλυση συνάδελφου από τον ΔΟΛ & δικαίωση του αγώνα

Από την Παρασκευή 30/11/2012, ημέρα κατά την οποία ο ΔΟΛ (Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη) απέλυσε το συνάδελφό μας, Παναγιώτη Βενέτα, η εργοδοσία αρνείται να δώσει λύση και μάλιστα κωλλυσιεργεί στη συνάντηση του σωματείου με τη διοίκηση.

Καταγγέλλουμε την απόλυση του συναδέλφου μας. Διεκδικούμε την άμεση ανάκληση της απόλυσης και δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις μέχρι την ικανοποίηση του δίκαιου αιτήματός μας.

Για εμάς το δικαίωμα στην εργασία είναι πάνω από την κερδοφορία οποιασδήποτε επιχείρησης.

Σήμερα, Πέμπτη, 6/12/2012, συνεχίζουμε για τρίτη μέρα τον αγώνα με συγκεντρωση διαμαρτυρίας στην κεντρική είσοδο (γραφεία ΔΟΛ, Βήμα- Νέα) Μιχαλακοπούλου 80, Αθήνα.

Η Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου θυμίζει ότι ο αγώνας του ενός είναι αγώνας όλων και αφορά κάθε συνδικαλιστικό φορέα εντός του Δημοσιογραφικού Οργανισμού Λαμπράκη, αλλά και εκτός.

Περιμένουμε την έμπρακτη συμπαράσταση όλων, με συγκεκριμένες απεργιακές κινητοποιήσεις.

ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΒΕΝΕΤΑ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Μετά από τρεις συνεχόμενες παρεμβάσεις στα γραφεία του ΔΟΛ, σωματείο και ο εργαζόμενος συναντήθηκαν με την εργοδοσία και συμφώνησαν να προσληφθεί ο συνάδελφος σε άλλη εταιρεία που ανήκει στο ΔΟΛ. Η συμφωνία όριζε ότι αυτό θα συμβεί αρχές Γενάρη 2013. Η ημερομηνία που ορίσαμε πέρασε και δεν υπήρχαν νέα από την πλευρά του ΔΟΛ. Οι υπεύθυνοι δήλωναν ότι δεν ξέρουν τίποτα, δεν έχουν ενημερωθεί κλπ. Έπειτα από αυτήν τη στάση της εργοδοσίας αποφασίσαμε να κάνουμε πάλι παρέμβαση. Μόλις ξεκίνησε η παρέμβαση, άνθρωποι της εργοδοσίας μας ενημέρωσαν ότι το θέμα έχει λυθεί και ο Παναγιώτης θα προσληφθεί άμεσα. Μην πιστεύοντας στα λόγια τους ζητήσαμε εδώ και τώρα πρόσληψη.

Τελικά, μετά από λίγες ώρες, ο συνάδελφος βρέθηκε στα γραφεία του πρακτορείου διανομής τύπου «άργος» και ξεκίνησε η διαδικασία της πρόσληψης. Τώρα συνεχίζει να εργάζεται στη διανομή τύπου.

ΟΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ ΧΡΗΣΤΟ ΣΤΕΡΓΙΑΔΗ

Ο συνάδελφος Χρήστος Σ. εργαζόταν στο Παγκράτι, στο ψητοπωλείο **DAFFI'S** συμφερόντων **Τ.Δημουλά & Γ.Κότσιρα**, από το Μάη του 2011, ως διανομέας. Στο διάστημα που εργαζόταν ανέπτυξε συνδικαλιστική δράση ενημερώνοντας τους συναδέλφους του για τα δικαιώματά τους, καταγγέλλοντας την ανασφάλιστη εργασία και διεκδικώντας να εφαρμόζεται για όλους η εργατική νομοθεσία. Λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης μπήκε στο στόχαστρο των εργοδοτών του (Δημουλάς & Κότσιρας) και **απολύθηκε εκδικητικά στις αρχές Μαΐου 2012**. Το ΣΒΕΟΔ μαζί με αλληλέγγυα σωματεία και τις λαϊκές συνελεύσεις γειτονιών Βύρωνα, Παγκρατίου και Καισαριανής στάθηκαν από την πρώτη στιγμή στο πλευρό του συναδέλφου διεκδικώντας την ακύρωση της εκδικητικής απόλυσης. Η υπόθεση οδηγήθηκε σε εργατικό δικαστήριο, μετά την αδιαλλαξία των εργοδοτών.

Τον Ιούνιο 2013 ο συνάδελφος δικαιώθηκε από το εργατικό δικαστήριο. Η δικαστική απόφαση όριζε την επιστροφή του συνάδελφου Χρήστου Στεργιάδη στην εργασία του καθώς και την πληρωμή των μισθών υπερημερίας.

Την Τετάρτη 26 Ιουνίου ο συνάδελφος, μαζί με μέλη του σωματείου, εμφανίστηκε στην επιχείρηση για να ξεκινήσει εργασία. Οι εργοδότες επιχείρησαν με διάφορους τρόπους να διώξουν το συνάδελφο. Στη συνέχεια ο συνάδελφος κάλεσε την άμεση δράση, τους επέδειξε την δικαστική απόφαση και ζήτησε να εφαρμοστεί. Παρουσία των αστυνομικών ο Γ Κότσιρας αποδέχτηκε την ύπαρξη εργασιακής σχέσης και δεσμεύτηκε να εκτελέσει την απόφαση. Τις επόμενες μέρες ο συνάδελφος συνέχιζε να πηγαίνει με συνέπεια στην εργασία του, οι εργοδότες δεν του παρείχαν έργο παρά μόνο του κατέβαλλαν το μεροκάματο, προσπαθώντας να κερδίσουν χρόνο, από ό,τι φάνηκε εκ των υστέρων. Ταυτόχρονα ξεκίνησαν και οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των δικηγόρων για την καταβολή των μισθών υπερημερίας. Οι εργοδότες κατέβαλαν έναντι του πόσου που έχει εκδικαστεί και μετά από αρκετές αναβολές, κατέληξαν σε

συμφωνία που όριζε την αποπληρωμή του ποσού την Τρίτη 9 Ιουλίου.

Την Τρίτη 9 Ιουλίου ο συνάδελφος πήγε για δουλειά, οι εργοδότες του εμφάνισαν φάκελο που ανέγραφε το υπόλοιπο του οφειλόμενου ποσού. Ο συνάδελφος αρνήθηκε να πάρει το φάκελο και ζήτησε να γίνει η αποπληρωμή στο δικηγόρο, όπως είχαν συμφωνήσει. Την ίδια στιγμή συνελήφθη από κλιμάκιο του τμήματος εκβιασμών της ασφάλειας με την κατηγορία του εκβιασμού. Βασικός μάρτυρας κατηγορίας είναι ο **Βασίλης Τσιμπράκης**, πρώην εργοδότης του συναδέλφου Χρήστου Στεργιάδη και **ιδιοκτήτης ψητοπωλείου στην Λ. Αλεξάνδρας 213B**.

Αφενός, ο εργοδότης Τ. Δημουλάς έχει άμεσα συμφέροντα για να στήσει αυτήν την υπόθεση ώστε να μην εκτελέσει τη δικαστική απόφαση. Αφετέρου, ο

Βασίλης Τσιμπράκης βασικός μάρτυρας κατηγορίας, θα βρεθεί σε λίγο καιρό αντιμέτωπος με την δικαιοσύνη μιας και ο συνάδελφος του έχει καταθέσει αγωγή για εργατικές διαφορές. Με αυτόν τον τρόπο επιχειρεί να εκφοβίσει το συνάδελφο ώστε να υπαναχωρήσει από τις διεκδικήσεις του.

Είναι προφανές ότι οι κατηγορίες περί εκβιασμού είναι

στημένες και ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματικότητα. Στοχεύουν στην ποινικοποίηση των συνδικαλιστικών αγώνων και τον εκφοβισμό των εργαζομένων που διεκδικούν να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στο συνάδελφο Χρήστο Στεργιάδη, μέλος του διοικητικού συμβουλίου του πρωτοβάθμιου ομοιοεπαγγελματικού σωματείου Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, που στοχοποιείται και διώκεται για τη συνδικαλιστική του δράση.

Στη δίκη που πραγματοποιήθηκε το σαθρό κατηγορητήριο κατέρρευσε αμέσως και ο συνάδελφος αθωώθηκε σε πανηγυρικό κλίμα. Ο εργοδότης και ο μάρτυρας κατηγορίας έφυγαν με το κεφάλι σκυφτό και την ουρά στα σκέλια...

ΕΙΣ - Νέα από το δρόμο

FAR EAST FUSION κινέζικο εστιατόριο στην κηφισιά

Κωπηλατώντας στη γαλέρα

Ξεκίνησα να εργάζομαι ως διανομέας στο κατάστημα FAR EAST FUSION την 1η Νοέμβρη 2012, με σπαστό ωράριο, από τις 12:00 έως τις 18:30 και από τις 21:00 έως τις 00:00 το βράδυ και ανασφάλιστος. Όταν, μετά από σχεδόν δύο μήνες ζήτησα ένσημα από τον εργοδότη Κο Φραγκιά, λίγες μέρες αργότερα αντιλήφθηκα ότι απολύθηκα. Χωρίς καν να μου ανακοινωθεί η απόλυση μου, απλά σταμάτησαν να με βάζουν στο εβδομαδιαίο πρόγραμμα. Τη δική μου απόλυση ακολούθησαν άλλες τρεις στο πλαίσιο του όποιος/α μιλάει και διαμαρτύρεται, όποιος/ος δεν γίνεται λάστιχο στη σφεντόνα του αφεντικού, όποιος/α διεκδικεί να τηρείται η εργατική νομοθεσία ΑΠΟΛΥΕΤΑΙ.

Στο κατάστημα δεν ήμουν απλώς εργαζόμενος, όπως και οι άλλοι συνάδελφοι διανομείς, ήμασταν «συνέταιροι». Συνέταιροι μόνο στα έξοδα. Αφενός, τα μέσα ατομικής προστασίας -κράνος, προστατευτικά, μπουφάν, αδιάβροχα, μπότες οφείλουμε να τα έχουμε εμείς, ενώ ταυτόχρονα παρέχουμε και τα μηχανάκια μας χωρίς να παίρνουμε αποζημίωση για τις βενζίνες, για τις φθορές και για το τακτικό σέρβις που χρειάζονται, όταν κάποιες μέρες μπορεί να κάνουμε και 100 με 120 κλμ για τις παραδόσεις των παραγγελιών.

Ο πολυλειτουργικός εργάτης

Μέσα στο κατάστημα υπήρχαν κάμερες που τις παρακολουθούσαν οι εργοδότες από το σπίτι τους. Όταν δεν υπήρχαν παραγγελίες δεκάδες ήταν οι εργασίες, άσχετα με την διανομή, που μας υποχρέωναν οι εργοδότες να κάνουμε, μιας και δεν άντεχαν να μας βλέπουν να καθόμαστε: Ψώνια και λαχανικά από σουπερ μάρκετ, «εξυπηρετήσεις» σε τράπεζες, πληρωμές λογαριασμών κινητών, τακτοποίηση αποθήκης, κουβάλημα προϊόντων/κάβας, μεταφορές προϊόντων και φαί για το σκύλο στην οικία των εργοδοτών, μεταφορές κρεάτων ή σαλτσών με το μηχανάκι (βάσει της νομοθεσίας και των στοιχειωδών κανόνων υγιεινής τα νωπά τρόφιμα πρέπει να μεταφέρονται με ψυγείο) στο κατάστημα που βρίσκεται στο εμπορικό κέντρο mall. Ακόμη όταν είχε πολύ δουλειά στο εστιατόριο και στη διανομή μας ζητούσαν να κάνουμε και του λαντζερήδες. Μια συνθήκη που ίσχυε για όλους τους εργαζόμενους ανεξαρτήτως ειδικότητας. Στο FAR EAST FUSION εφαρμόζεται το πλάνο «ένας εργαζόμενος σε όσα περισσότερα πόστα υπάρχει ανάγκη». Ένας εργαζόμενος λάστιχο για γλιτώνει η επιχείρηση προσλήψει. Έτσι, παρότι το κατάστημα είναι εστιατόριο με τραπέζια, δεν υπήρχε κάποιος υπάλληλος για τη λάντζα, την οποία την επωμίζονταν όλοι οι

Των αφεντικών η συνεχής ηπιοποίηση έχει για όπλο την ανασφάλιστη εργασία

εργαζόμενοι. Ενώ, όταν κάποια απογεύματα δεν είχε παραγγελίες μας έδιωχναν μισή ώρα νωρίτερα. Το ίδιο συνέβαινε και το βράδυ που έφευγε ο ένας από τους δύο διανομείς πριν το ωράριο του. Βέβαια, όταν είχε πολύ δουλειά καθόμασταν όσο χρειαζόταν για να βγει. Ενώ το βράδυ όταν τελειώναμε μισή ώρα αργότερα από την λήξη της βάρδιας μας υπήρχε ρητή εντολή των εργοδοτών να μην την πληρωνόμαστε αυτή την ώρα. Το ίδιο ίσχυε για όλο το προσωπικό: τους μάγειρες/ λαντζερήδες, τον υπεύθυνο /τηλεφωνητή /σερβιτόρο /καθαριστή. Σε αυτό το πλαίσιο το δώρο Χριστουγέννων το πήρε ο Αϊ Βασίλης.

Κάπως έτσι ήταν οι συνθήκες εργασίας στο κατάστημα και πατώντας πάνω στην οικονομική κρίση και στην αυξημένη ανεργία, οι εργοδότες επέβαλλαν τις αυθαιρεσίες τους σε όλους τους εργαζόμενους. Οι ίδιοι ερχόντουσαν μόνο να επιβλέψουν και να δίνουν διαταγές. Επίσης, ενώ το μαγαζί μένει ανοιχτό καθημερινά για δώδεκα ώρες και επτά ημέρες, στο χαρτί της επιθεώρησης εργασίας φαίνονται ασφαλισμένοι να είναι μόνο τρεις εργαζόμενοι για δύο με τρεις ώρες ο καθένας. Ας μας εξηγήσει το ΙΚΑ, η επιθεώρηση εργασίας και οι εργοδότες πώς είναι δυνατόν να μένει ανοικτό και να «δουλεύει ρολόι» ένα κατάστημα με τρεις μόνο εργαζόμενους και για τόσες λίγες ώρες ο καθένας, όταν για παράδειγμα ο μάγειρας, ο βοηθός τους και ο υπεύθυνος εργαζόντουσαν 12 ώρες την ημέρα

Εγώ, όπως και άλλοι εργαζόμενοι, προχωρήσαμε σε καταγγελία στο ΙΚΑ, και στην επιθεώρηση εργασίας. Η καταγγελία στο ΙΚΑ καθυστερεί χαρακτηριστικά, ενώ το ραντεβού στην επιθεώρηση εργασίας, όπου διεκδικώ την επιπλέον αμοιβή για νυχτερινή και κυριακάτικη εργασία, το δώρο Χριστουγέννων, το επίδομα αδείας και ότι ακόμα ορίζει η -τεσκουρεμένη- εργατική νομοθεσία, έγινε στις 21 Μάρτη.

Η αποθέωση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και οι εργαζόμενοι στο απόσπασμα

Είναι μια σκληρή πραγματικότητα, ότι στο χώρο των διανομικών- ντελίβερι, τ' αφεντικά εφαρμόζουν μνημόνια πολύ πριν την θεσμοθέτησή τους. Οι διανομείς πληρώνονται από 2 με 4 ευρώ (στην καλύτερη) την ώρα και πρέπει οι ίδιοι να πληρώνουμε για τη βενζίνη, τα έξοδα για το σέρβις του δικύκλου και για τα μέσα της ατομικής προστασίας. Όταν οι εργοδότες θυμηθούν να μας ασφαλίσουν στο ΙΚΑ, μας ασφαλίζουν για πολύ λιγότερες ώρες και μέρες από αυτές που αντιστοιχούν

στις πραγματικές. Δώρο Χριστουγέννων, Πάσχα και επίδομα αδείας έχει καταργηθεί στα περισσότερα καταστήματα ταχυφαγίας/ταχυδιανομής (εστιατόρια, πιτσαρίες, σουβλατζήδικα, καφέ κλπ). Ενώ το ίδιο ισχύει και για τις νυχτερινές και τις κυριακάτικες προσαυξήσεις. Έτσι οι εργοδότες εισφοροδιαφεύγουν σε μόνιμη βάση. Ακόμη το κράτος φροντίζει να κάνει πλάτες σε αυτές τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, αφού λόγω των μετακινήσεων, της διαθεσιμότητας και των απολύσεων σε ΙΚΑ και ΣΕΠΕ έχει, επί της ουσίας, αχρηστεύσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Έτσι το κράτος προτιμάει να κόβει μισθούς, επιδόματα και συντάξεις, να αυξάνει την ανεργία, να επιβάλλει ληστρική φορολογία, να αυξάνει τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ, να ξεζουμίζει τον κόσμο της εργασίας αντί να κυνηγάει όσους εργοδότες φοροδιαφεύγουν και εισφοροδιαφεύγουν συστηματικά.

Τ' αφεντικά φαίνεται να παίζουν μπάλα μόνοι τους, να έχουν και το μαχαίρι και το καρπούζι. Αυτό το καθεστώς συγγής εκμετάλλευσης θα συνεχίσει στο βαθμό που οι εργαζόμενοι μένουμε απαθείς, διαχωρισμένοι, μόνοι, φοβισμένοι, κοιτώντας την πάρτη μας και παρακαλώντας για ψίχουλα. Η οργάνωση και ο αγώνας μας μέσα από συλλογικά, αυτοοργανωμένα σωματεία βάσης, εργατικές επιτροπές και σχήματα, όπως το σωματείο μας, η Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, είναι μονόδρομος αν θέλουμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια και όχι σε μια αγχωμένη επιβίωση ανάμεσα στην ουρά του ΟΑΕΔ και των φιλανθρωπικών συσσιτίων.

Απαιτούμε:

Ένσημα και δεδουλευμένα σε όλους τους απολυμένους εργαζόμενους του καταστήματος FAR EAST FUSION
Τέλος στην ανασφάλιστη εργασία

Burger Joint Χάμπουργκερ στη Γλυφάδα ΥΠΕΡΟΧΕΣ ΛΑΧΤΑΡΙΣΤΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ ΑΓΡΙΑ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Ο συνάδελφος

Γιώργος Μ. ξεκίνησε να

εργάζεται ως διανομέας φαγητού

στο κατάστημα BURGER JOINT το Μάρτιο του

2012. Στις 19-3-2013 όμως του ανακοινώθηκε η εκδικητική απόλυσή του και αυτό διότι προέβαλε αντιρρήσεις

στην παράλογη προσταγή του εργοδότη του, κυρίου Φάνη Παπακώστα, να κάνει κάποιες "αγγαρείες" οι οποίες αφενός

μεν δε σχετιζόνταν με το αντικείμενο του, γεγονός που συνιστά βλαπτική μεταβολή, και αφετέρου έπρεπε να γίνουν

μετά τη λήξη του ωραρίου εργασίας του, την ώρα που ετοιμαζόταν να αποχωρήσει από το κατάστημα. Τελικά ενώ έκανε

ό, τι του ζητήθηκε ο κύριος Παπακώστας τον τιμώρησε με 2 μέρες εκτός

εργασίας επειδή "αντιμίλησε" και σαν να μην έφτανε αυτό, τη δεύτερη μέρα του ανακοινώνει και τηλεφωνικά την απόλυσή του!

Δυστυχώς η περιπτώσή του συναδέλφου δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό. Είναι ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα της σύγχρονης εργασιακής πραγματικότητας στις γαλέρες των ταχυφαγείων. Μιας πραγματικότητας στα πλαίσια της οποίας οι εργαζόμενοι, έρμαια της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, δεν έχουν δικαιώματα παρά μόνο υποχρεώσεις.

Ο κύριος Φάνης Παπακώστας ως ψηφοφόρος της χρυσής

αυ-

γής, όπως

επανελημμένα

έχει δηλώσει, εφαρμόζει

φασιστικές μεθόδους και στο κατά-

στημά του, μετατρέποντας το BURGER JOINT σε

σύγχρονο εργασιακό Ντακάου. Έχοντας ως άμεσο στόχο

τη μεγιστοποίηση των κερδών του βάζει τα δικαιώματα των

εργαζόμενων στη μηχανή του κιμά για τα μπιφτεκια, ενώ

παράλληλα έχει επιβάλει ένα καθεστώς τρομοκρατίας και

φόβου όπου οι εργαζόμενοι απλά εκτελούν εντολές αδιαμαρτύρητα, βρισκόμενοι διαρκώς υπό τη δαμόκλειο σπάθη

της απόλυσης.

Στο BURGER JOINT η καταστρατήγηση της εργατικής νομοθεσίας είναι γεγονός αναμφισβήτητο, με περίτρανο παράδειγμα τις ψευδείς συμβάσεις εργασίας στις οποίες δεν

αναγράφονται οι πραγματικές μέρες και ώρες εργασίας των εργαζόμενων, ενώ παράλληλα αποτελούν γενικό κανόνα για

το σύνολο των υπαλλήλων στο κατάστημα. Την αισχρή και

κατάπτυστη εικόνα της εργοδοτικής ασυδοσίας έρχεται να

συμπληρώσει το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι αναγκάζονται

από τον κύριο Φάνη Παπακώστα να υπογράφουν αποδείξεις

καταβολής δώρων και επιδομάτων αδείας, τα οποία δεν

εισέπραξαν ποτέ, και αυτό όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό

για να μπορεί ο κύριος Παπακώστας να είναι καλυμμένος

νομικά σε οποιαδήποτε περίπτωση, ενώ ταυτόχρονα του

δίνεται η δυνατότητα να φοροδιαφεύγει.

Όσον αφορά τους διανομείς φαγητού τα πράγματα είναι

ακόμη χειρότερα καθώς αμοιβόμενοι με 4 ευρώ την ώρα

είναι επιφορτισμένοι με την υποχρέωση της συντήρησης του

δικύκλου (service, λάστιχα κλπ), της κάλυψης των εξόδων

για εξοπλισμό προστασίας, της βενζίνης όπως επίσης και της πληρωμής του φαγητού τους στο ήμισυ της αναγραφόμενης τιμής στον κατάλογο, μιας και ο ίδιος ο κύριος Φάνης Παπακώστας δε θεωρεί υποχρέωσή του να ταΐζει τους εργαζόμενους όπως πολλάκις έχει αναφέρει. Χαρακτηριστικό είναι επίσης ότι δεν καταβάλλεται και η οικονομική προσαύξηση που ορίζει η νομοθεσία για τους εργαζόμενους που απασχολούνται κατά τις νυχτερινές ώρες, αφού το κατάστημα μένει ανοιχτό ως τις 3 τα ξημερώματα σε καθημερινή βάση.

Απέναντι σε αυτήν τη ζοφερή πραγματικότητα της σκληρής και αδυσώπητης επίθεσης των εργοδοτών, οι οποίοι εκμεταλλεύονται την υπάρχουσα οικονομική κρίση και τα υψηλά ποσοστά ανεργίας έχουν επαναφέρει τον εργασιακό μεσαίωνα, οι εργαζόμενοι δεν μπορούν και δεν πρέπει να μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια. Η αλληλεγγύη, η οργάνωση και η αντίσταση απέναντι στην εργοδοτική λαίλαπα αποτελούν μονόδρομο και απαραίτητο όρο για τη νικηφόρα έκβαση του αγώνα που πρέπει να δώσουν για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους. Οι μέρες της αφθονίας τους τελειώνουν και θα μας βρουν ενωμένους απέναντί τους.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ δώρων, επιδομάτων και ενσήμων σε όλους τους εργαζόμενους

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ που να αντιστοιχούν στις μέρες και ώρες εργασίας

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ όσους εργαζόμενους τα διεκδικούν

ΤΕΛΙΚΑ Ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ, ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ, ΑΠΟΖΗΜΙΩΘΗΚΕ ΠΛΗΡΩΣ

Τ' αφεντικά δεν έχουν το θεό τους ούτε στην Δανία

«...Δεκαπέντε άνεργοι εκτίθενται καθημερινά στη βιτρίνα ενός καταστήματος στην Κοπεγχάγη, επιδεικνύοντας τα προσόντα τους σε όσους, εν δυνάμει εργοδότες, περνούν από το σημείο. Η DJOEF -επαγγελματική συνδικαλιστική οργάνωση- βρίσκεται πίσω από την ιδέα με τις βιτρίνες. Πρόκειται για πρότζεκτ της διαφημιστικής εταιρείας Reputation Copenhagen η οποία εντόπισε τους άνεργους και τους εκθέτει ως άλλο εμπόρευμα σε βιτρίνες. Η καμπάνια της εταιρείας έχει τίτλο: «Πολύ έξυπνος για να καθίσεις σε μια βιτρίνα». Ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας υποστηρίζει ότι «πλέον το βιογραφικό είναι πολύ λίγο γιατί ο ανταγωνισμός είναι πολύ μεγάλος». Σημειώνει δε, ότι οι άνεργοι θα πρέπει να προβάλλονται με άλλους τρόπους. «Είμαι πρόθυμος να δοκιμάσω οτιδήποτε» δηλώνει από την πλευρά του, ο Hannibal Camel Holt, ένας άνεργος πολιτικός επιστήμονας, που πήρε τη θέση του στη βιτρίνα. Ο συγκεκριμένος κύριος είναι πτυχιούχος και μιλά έξι γλώσσες παρόλα αυτά είναι άνεργος εδώ και τέσσερα χρόνια.

Αυτό που είναι πιο εξοργιστικό, δεν είναι η αχορταγία, ο εγωισμός και η απληστία των αφεντικών - αυτά υπάρχουν στη φύση της μισθωτής σχέσης και των εργοδοτών-, αλλά η μαλακία που δέρνει κάποιους εργαζόμενους και είναι πρόθυμοι να κάνουν οτιδήποτε τους ζητηθεί, με αντάλλαγμα μια θέση εργασίας.

Είναι καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι τίποτα δεν μας χαρίζεται και ότι έχουμε (ή μάλλον, ότι είχαμε) είναι αποτέλεσμα συλλογικών και σκληρών εργατικών αγώνων, είναι κατακτήσεις και όχι παρακωρήσεις. Το να σκύβουμε το κεφάλι, να σιωπούμε και να δηλώνουμε συνεχώς υποταγή, στρώνει το δρόμο στη συγνή λεπλασία μας, στην άγρια εκμετάλλευσή μας

Οι αρουραίοι

Ήθελα να σας διηγηθώ έναν παλιό θρύλο, και μπορεί κάτι να σας θυμήσει...

Στις παλιές εποχές οι αρουραίοι ήταν σοβαρό πρόβλημα για τα ξύλινα πλοία και η καταπολέμηση τους πολύ δύσκολη. Όπως λει η παροιμία "τον ντόπιο λαγό, ντόπιο σκυλί θα πιάσει". Έτσι κάποιος σκέφτηκε ότι καταπολεμάς τον αρουραίο καλύτερα με... αρουραίο! Εάν τον μάθεις να τρωει αρουραίο. Έτσι επινοήθηκαν δύο μέθοδοι εκτροφής των "αρουραιοφάγων" αρουραίων.

Μέθοδος πρώτη, η λεγόμενη μέθοδος της πείνας.

Εβαζαν λοιπόν 7 αρουραίους στο σιδερένιο βαρέλι και δεν τους τάζιζαν. Τους έδιναν μόνο νερό. Από κάποια στιγμή και έπειτα οι πεινασμένοι αρουραίοι έτρωγαν ο ένας τον άλλο. Στο τέλος επιβίωνε ένας, ο πιο δυνατός αρουραίος ζωντανός, ο οποίος ήταν ο "αρουραιοφάγος".

Μέθοδος δεύτερη, του λεγόμενου τσίγματος.

Έβαζαν λοιπόν τους αρουραίους στο σιδερένιο βαρέλι και τους τάζιζαν μόνο με δημητριακά (π.χ. με καλαμπόκι). Έτσι μετά από κάποιο καιρό τους πέταγαν αποξηραμένο σκληρό δέρμα. Άρχιζαν να παλεύουν για το κομμάτι δέρματος και αλληλοτρώγονταν. Στο τέλος επιβίωνε ο πιο δυνατός αρουραίος. Ο "αρουραιοφάγος".

Δε θυμήθηκα αυτόν το θρύλο τυχαία. Ούτε ξέρω, αν είναι αλήθεια. Άλλωστε δε γράφουμε το σενάριο κάποιου ντοκιμαντέρ. Καλά, αρουραίοι είναι και κάπως κάποιος κατάφερνε να τους μάθει να συμπεριφερθούν κατά τρόπο αφύσικο. Αλλά αυτοί είναι αρουραίοι. Εμείς, που είμαστε άνθρωποι και υποτίθεται ότι έχουμε νοημοσύνη και αξιοπρέπεια, γιατί να συμπεριφερόμαστε με τον ανάλογο τρόπο; Αν' την άλλη, δε φαίνεται καθόλου δύσκολο με κατάλληλους χειρισμούς οι άνθρωποι να ξεχάσουν ότι είναι άνθρωποι, στο βαθμό που δε θα προσπαθούν έστω και λίγο να σκέφτονται.

Δεν μιλάω για τους αφιλότιμους. "Τον αφιλότιμο φτιάχνανε και αυτός έλεγε τι ωραία που ψιχαλίζει..." Αφού είμαστε άνθρωποι, πρέπει να συμπεριφερόμαστε ανάλογα. Θυμήθηκα ένα απόσπασμα από ένα μυθιστόρημα ενός συγγραφέα απ' την ανατολή. Εκεί ένας αφέντης έλεγε: "πρέπει να φωνάζει τους εργάτες άλογα και γαϊδούρια. Εύκολα το πιστεύουν και είναι ευτυχισμένοι. Όμως δεν πρέπει να το πεις άμεσα, κατάμουτρα. Όχι. Πρέπει να το πεις με τρόπο. Έμμεσα. Εάν τους πεις ότι είναι και αυτοί άνθρωποι, τότε θα πουν: αν είμαστε και εμείς άνθρωποι, τότε γιατί, αφεντικό, είσαι καλύτερος από μας; Και έτσι δε θα υπακούσουν, και η δουλειά θα χαλάσει!"...

Εργατικό "ατύχημα" Pizza fan Πάτρας

Η Ράντκα Νικόλοβα, 38 χρόνων, ήταν εργάτρια στην κουζίνα σε κατάστημα της pizza fan στην Πάτρα. Βρέθηκε νεκρή εν ώρα εργασίας, κλειδωμένη μέσα στο κατάστημα, ημέρα Δευτέρα 14 Γενάρη. Οι πρώτες εκτιμήσεις έλεγαν πως η κοπέλα πέθανε από καρδιά. Το θέμα κουκουλώθηκε. Ως γνωστόν, η καρδιοπάθεια δεν είναι αρκετός ως λόγος για να πεθάνει κάποιος/α. Αλλά ναι, η καρδιά μας στην pizza fan δε φαίνεται να φτάνει.

Ως εργάτες/εργάτριες στα εν λόγω καταστήματα έχουμε βιώσει από πρώτο χέρι τι σημαίνει να δουλεύει κάποιος στην κουζίνα. Όσοι και όσες έχουμε δουλέψει το πρωινό Δευτέρας στην pizza fan ξέρουμε ότι ένα άτομο επωμίζεται απίστευτο φόρτο εργασίας. Ασκήτεις παραλαβές που πρέπει να τοποθετηθούν στην κατάψυξη/ψυγεία -πολλές φορές φτάνουν μισό τόνο. Το μαγαζί κρήζει μεγάλης προετοιμασίας γιατί έχει αδειάσει λόγω π/σ/κ, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να γίνει καθαριότητα σε όλους τους χώρους. Παράλληλα ο εργαζόμενος έχει φορτωθεί όλες τις δουλειές του υπευθύνου (παραλαβές, τσεκάρισμα, υπογραφές, πληρωμές, καταθέσεις, τηλεφωνα που χτυπάνε ακατάπαυτα για διάφορες δουλειές). Όλα αυτά τα κάνει ΕΝΑ άτομο.

Η πίεση από τους εργοδότες είναι επίσης ανυπόφορη. Όλα αυτά συχνά υπό το βλέμμα του αφεντικού που μέσω καμερών παρακολουθεί από το σπίτι του όλο το μαγαζί και παρεμβαίνει τηλεφωνικά για παρατηρήσεις on the spot. Η Ράντκα μάλλον ήταν αδήλωτη την ώρα που πέθανε, όπως και πολλοί εργαζόμενοι στην pizza fan.

Η pizza fan δεν αποτελεί εξαίρεση, αλλά τον κανόνα στα μαγαζιά εστίασης, όπως και σε πολλά κότεργα, που στηρίζουν τα κέρδη τους στην ολοένα σκληρότερη εκμετάλλευσή μας.

Το μεγάλο κόλλημα με τα mini-jobs και τα 1euro jobs

Είναι απλό. Η Γερμανία έφτασε στο ιστορικό χαμηλό ποσοστό ανεργίας του 6,8%, κάνοντας αόρατους τους ανέργους και πραγματοποιώντας στα μουγκά τη μεγαλύτερη αλλαγή προς το χειρότερο στις εργασιακές σχέσεις από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Δεν το έκανε τώρα, το κάνει συστηματικά τα τελευταία 10 χρόνια. Απλώς τότε ήταν παχιές οι μύγες και οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες δεν ασχολούνταν με το γερμανικό «θαύμα». Τώρα, όμως, που έσφιξαν τα γάλατα, άλλοι διαμαρτύρονται για αθέμιτο ανταγωνισμό όπως το Βέλγιο που πρόσφατα προέβη σε καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις γερμανικές «μίνι θέσεις εργασίας», υποστηρίζοντας ότι υπονομεύουν τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού και άλλοι, καλή ώρα εμείς, θα το εφαρμόσουμε για τη «σωτηρία» της πατρίδας.

Η πιο διαδεδομένος θεσμός στη Γερμανία είναι η λεγόμενη «μικροεργασία» (mini job) στην οποία απασχολούνται 7,8 εκατομμύρια στη Γερμανία και η «εργασία του 1 ευρώ την ώρα» (1 euro job).

Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι τα εξής:

-πέφτουν διαρκώς τα ποσοστά ανεργίας αφού πλέον ακόμα και όσοι εργάζονται για 1 ευρώ την ώρα δεν θεωρούνται άνεργοι

-τα κονδύλια μεταφέρονται από το ταμείο ανεργίας στο ταμείο επιδότησης νεόπρωτων

-δημιουργούνται θέσεις εργασίας προσωρινής απασχόλησης με εργαζόμενους που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας

-καθιερώνεται μισθός 400 ευρώ το μήνα χωρίς φορολογία και χωρίς παράλληλα την καθιέρωση ανώτατου ορίου ωρών εργασίας την εβδομάδα

-οι κανονικές δουλειές «σπάνε» σε δουλειές μερικής απασχόλησης αφού οι εργοδότες συν τοις άλλοις για τα mini-jobs πληρώνουν αισθητά λιγότερες εισφορές

1euro jobs

Πρόκειται για «καλοπληρωμένη» εργασία που προσφέρεται σε ανέργους και ιδίως μακροχρόνια ανέργους κάτω από το μανδύα της παροχής «κοινωνικών υπηρεσιών». Οι άνεργοι πληρώνονται με 1 ευρώ την ώρα για εργασία έως 30 ώρες την εβδομάδα για διάστημα 6 μηνών. Το σχέδιο

πεννά μέσα από εταιρείες εργολάβους που προωθούν τους εργαζόμενους σε θέσεις εργασίας κοινωφελούς σημασίας που δεν καλύπτουν κανονικά αμοιβόμενες θέσεις. Ο άνεργος δεν έχει το δικαίωμα να αρνηθεί τη θέση «εργασίας» αφού κινδυνεύει να χάσει μέρος του επιδόματος ανεργίας ή άλλα προνομιακά επιδόματα.

Στην Ελλάδα υπάρχει μια παραλλαγή του συστήματος με προσλήψεις μέσω προγραμμάτων κοινωφελούς εργασίας, που υλοποιούν Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις. Οι μισθοί δεν είναι του ενός ευρώ την ώρα αλλά το 80% της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για διάστημα 5 μηνών χωρίς δυνατότητα κατοχύρωσης εργασιακού δικαιώματος.

0 ευρώ την ώρα

Ναι, υπάρχει και αυτός ο «θεσμός» διαδομένος ευρέως στις ΗΠΑ. Με 0 ευρώ την ώρα εργάζονται οι λεγόμενοι baggers, νέοι και νέες που στέκονται στα ταμεία των σούπερ μάρκετ και βάζουν τα προϊόντα των πελατών στις σακούλες. Η συμφωνία είναι ότι δεν πληρώνονται από το σούπερ μάρκετ αλλά από τα φιλοδωρήματα των πελατών. Η τελευταία εξέλιξη λένε ότι είναι γερμανικής εμπνεύσεως. Επειδή στην Ευρώπη οι baggers είναι μια κατηγορία «εργαζομένων» που δεν υπάρχει αφού βοήθεια στους πελάτες προσφέρουν εργαζόμενοι στα σούπερ μάρκετ, κάποιοι ευφάνταστοι επιχειρηματίες σκέφτηκαν το εξής. Νοικιάζουν στα σούπερ μάρκετ baggers προς 3 ευρώ την ώρα και οι νέοι και οι νέες που δουλεύουν πληρώνονται μόνον από τα φιλοδωρήματα. Με τον τρόπο αυτό, τα σούπερ μάρκετ δε «χαρμίζουν» εργαζόμενους σε αυτό το πόστο αλλά μπορούν να χρησιμοποιούν μόνον τις ώρες αιχμής τους baggers χωρίς να πληρώνουν μισθό, εισφορές κλπ.

Μανωλάδα (Κείμενο από την "Προλεταριακή Πρωτοβουλία", 18 Απριλίου 2013)

Μανωλάδα Ηλείας, 17 Απριλίου 2013: 37 μετανάστες εργάτες τραυματισμένοι (7 από αυτούς σοβαρά)

απ' τις σφαίρες των επιστατών (Θ. Αποστολόπουλου και αδελφών Χαλούλου) του τσιφλικά Ν. Βαγγελάτου

γιατί διεκδίκησαν μαζί με τους συναδέλφους τους τα χρωστούμενα μεροκάματα πείνας.

**Μια μόνο λέξη...
ΕΚΔΙΚΗΣΗ!**

«Η καλλιέργεια κατάντησε βιομηχανία και οι κτηματίες ακολούθησαν το παράδειγμα της αρχαίας Ρώμης, μόλο που δεν την είχαν ακουστά. Έφεραν σκλάβους μόλο που δεν τους αποκαλούσαν σκλάβους: Κινέζους, Γαπωνέζους, Μεξικανούς, Φιλιπινέζους. Αυτοί ζουν με ρύζι και φασόλια, έλεγαν οι επιχειρηματίες. Δεν έχουν ανάγκες. Να κοιτά τους πώς ζουν. Κοίτα τι τρώνε. Κι αν τύχει και κάνουν τον ζόρικο, πίσω στην πατρίδα τους. Τους δουλοπάροικους που έφεραν από το εξωτερικό τους έδερναν, τους τρομοκρατούσαν, τους πέθαιναν της πείνας, τόσο, που, άλλοι ξαναγύριζαν στον τόπο τους και άλλοι εξαγριώθηκαν από την απόγνωση και ή τους σκότωσαν ή τους εξόρισαν. Και ολοένα τα κτήματα μεγάλωναν σε έκταση...»

Τζ. Στάινμπεκ, Τα σταφύλια της οργής

Μίσος. Μίσος Ταξικό. Μίσος για τους δολοφόνους τσιφλικάδες και τους επιστάτες τους που με την ακόρεστη δίψα τους για κέρδος και συσσώρευση, εκμεταλλεύονται και βασανίζουν, πυροβολούν και πίνουν το αίμα, τρομοκρατούν και δολοφονούν την πολυεθνική εργατική Τάξη. Την Τάξη που παρανομοποιείται, υποτιμάται και απαξιώνεται για να είναι πιο συμφέρον το γδάρισμό της. Μίσος για το ενιαίο κόμμα του Κεφαλαίου, το Κράτος και τις «τοπικές αρχές» που με τους «ελεγκτικούς μηχανισμούς», τους εισαγγελείς και τους ένστολους φρουρούς υποθάλπουν και αναπαράγουν αυτή τη σύγχρονη κλου κλουξ κλαν, καίδευοντας τους θρασυδελίους φονιάδες και συλλαμβάνοντας τους τραυματίες μετανάστες. Μίσος για το

θεσμισμένο ρατσισμό, για τους εθνικόφρονες που κυβερνούν μαζί με τους «κεντροαριστερούς» συνεταιίρους τους, για τους χιτλεροκυπατζήδες που διαχωρίζουν, διασπούν και υποτιμούν την Τάξη μας αναλαμβάνοντας το ρόλο των μαντρόσκυλων των αφεντικών. Μίσος για τους εξανδραποδισμένους κανίβαλους που για να ξεκάσουν το χάλι τους γυρίζουν φτύνοντας ρατσιστική χολή και απαιτώντας «νόμο και τάξη». Μίσος για τους «ευαίσθητους» αστούληδες που προσπαθούν να κλείσουν τις πληγές που ανοίγουν οι τύψεις, πουλώντας κοσμοπολίτικη φιλανθρωπία και καθώς πρέπει «αντιρατσισμό». Μίσος για τους ρουφιάνους δημοσιογράφους που τώρα παριστάνουν ότι «πέφτουν από τα σύννεφα» και ότι «καταδικάζουν κατηγορηματικά», προσπαθώντας να αποκρύψουν το γεγονός ότι είναι η δική τους ρατσιστική προπαγάνδα που -εδώ και πάνω από μια εικοσαετία- ανοίγει το δρόμο στον κοινωνικό εκφασισμό, το σύγχρονο ολοκληρωτισμό, στη δουλοπαροικία του σήμερα.

Η Μανωλάδα βρίσκεται παντού. Στην Αμυγδαλέζα και τα υπόλοιπα στρατόπεδα συγκέντρωσης που εκατοντάδες μετανάστες κρατούμενοι απαντούν στον εγκλεισμό και τα βασανιστήρια των ανθρωποφυλάκων με μαζική απεργία πείνας απαιτώντας ζωή και λευτεριά. Στα αστυνομικά τμήματα και τα σύνορα, αυτούς τους τόπους βασανιστηρίων και θανάτου για χιλιάδες προλεταίριους. Στους δρόμους και τις πλατείες της Μητρόπολης, εκεί που τα νεοναζι θρασυδελία θρεφτάρια κυνηγούν, μαχαιρώνουν και δολοφονούν τα παρανομοποιημένα κομμάτια της Τάξης μας. Στα εργασιακά κότερα της υπερεντατικοποιημένης εκμετάλλευσης που οι σύγχρονοι πληβείοι φτύνουν αίμα για ένα κομμάτι ψωμί, που όταν το διεκδικούν λαμβάνουν απειλές και βία. Το απάνθρωπο παρόν των μεταναστών εργατών είναι το μέλλον που έρχεται με βήμα ταχύ για το σύνολο της εργατικής Τάξης. Το παρόν και το μέλλον της υποτιμημένης, της μαύρης, της απλήρωτης εργασίας, της καταστολής των εργατικών αγώνων, της απαγόρευσης κάθε απεργίας, του ματοκυλισματος κάθε διαδήλωσης, της σιδερόφρακτης αστικής δημο-

Μανωλάδα, Απριλίου 2008: οι μετανάστες εργάτες στο δρόμο της Απεργίας, στο δρόμο του Αγώνα!

κρατίας των ε.κ.α.μ και των βασανιστηρίων, των απάνθρωπων εργασιακών συνθηκών που στρώνουν το χαλί για τη «δημιουργία κλίματος προσέλκυσης επενδύσεων» και την έλευση της «ανάπτυξης». Οι «ειδικές οικονομικές ζώνες» είναι ήδη εδώ. Η Μανωλάδα βρίσκεται παντού. Το Απαρτχάιντ ενάντια στην πολυεθνική εργατική Τάξη είναι εδώ.

Να μην μείνει αυτό το έγκλημα αναπάντητο! Σε κανένα ράφι σούπερ μάρκετ και μανάβικου, σε κανένα πάγκο λαϊκής να μη παραμείνουν (με το καλό ή το άγριο...) οι αιματοβαμμένες φράουλες των δολοφόνων τσιφλικάδων. Καμία δίωξη, καμία απέλαση για τους μετανάστες εργάτες. Να μας βρουν οι Βαγγελάτοι, οι συνεταιίροι τους και οι μισθοφόροι μπράβοι τους μπροστά τους, αλλά και πίσω τους.

Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από την αστική δικαιοσύνη. Μόνη δικαιοσύνη η προλεταριακή! Μόνη επιλογή, για όλους εμάς τους από κάτω της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για όλους τους προλεταίριους, εργαζόμενους και άνεργους, ντόπιους και μετανάστες, ο δρόμος της ταξικής Οργάνωσης, ο δρόμος της Αντίστασης και του Αγώνα για την Προλεταριακή Αντιεξουσία!

Μια μόνο λέξη: ΕΚΔΙΚΗΣΗ!

Διεθνή νέα

Το παρακάτω κείμενο το αναδημοσιεύουμε από το σάιτ «<http://pizzafanworkers.wordpress.com>» των συναδέλφων της «επιτροπής εργαζομένων στην Πίτσα Φάν»

ΗΠΑ η απεργία στα πολυεθνικά ταχυφαγεία

«Όταν έκανα απεργία τον περασμένο Νοέμβριο, όταν ήμουν ένας από τους πρώτους 200 εργάτες fast food που έκαναν απεργία, δεν είχα ιδέα ότι ένα χρόνο μετά θα ενωνόμουν με εργάτες-τριες από 7 πόλεις που αποφάσισαν να διεκδικήσουν 15\$/ώρα και το δικαίωμά να φτιάχνουν σωματείο χωρίς αντίποινα.

Γι' αυτό το λόγο αποφασίσαμε ότι ήταν καιρός να σταθούν ενωμένοι-ες οι εργάτες-τριες στα fast food πανεθνικά και στις 29 Αυγούστου αποφασίσαμε να απεργήσουμε μαζί για πρώτη φορά.

Από τότε που δημοσιοποιήσαμε την καμπάνια μας, οι εργάτες έχουν κερδίσει μάχες όπως αυξήσεις, περισσότερες ώρες, και πιο πρόσφατα, ένα επισκευασμένο air conditioner την πιο ζεστή μέρα του χρόνου. Αλλά παρά αυτές τις νίκες, ακόμα αντιμετωπίζουμε άνομες πρακτικές ως απάντηση που οργανωθήκαμε συμπεριλαμβανόμενου και απολύσεων, μείωση ωρών, απειλές αντιποιώνων, και πολλές άλλες παράνομες πράξεις που σκοπό έχουν να μας αποθαρρύνουν από το να οργανωθούμε αλλά δεν εγκαταλείπουμε τον αγώνα.

Η στήριξη που λάβαμε από μέλη της κοινότητάς μας [...] έκανε τη διαφορά όσο χτίζουμε αυτό το κίνημα.»

Για να τα πάρουμε λίγο τα πράγματα από την αρχή. Πολύς κόσμος συμμετείχε στα κινήματα κατά της φτώχειας στις ΗΠΑ (βλέπε Occupy Wall Street) με αποτέλεσμα να αποκτήσει μία πρώτη πολιτικοποίηση. Αυτή η επαφή οδήγησε κάποιους-ες εργάτες-τριες της νέας υόρκης να συναστραφούν με άλλα άτομα από τον εκεί κλάδο του επιστισμού. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε μία τοπική επιτροπή για εργαζόμενους-ες στις αλυσίδες των fast food.

Έτσι στις 27/11/2012 έγινε μία απεργία στην Νέα Υόρκη που αποτέλεσμά της ήταν να κλείσουν πολλά καταστήματα των mcdonalds, taco bell, pizza hut, burger king, wendy's και πολλά άλλα. Το βασικό αίτημα ήταν ο διπλασιασμός του ωρομισθίου από 7 σε 15\$. Η απεργία

είχε μεγάλη επιτυχία αφού οι εργοδότες δεν είχαν πάρει «μυρωδιά» για την κινητοποίηση αυτή. Το αξιοπερίεργο είναι πως μέχρι και οι υπεύθυνοι των καταστημάτων στάθηκαν δίπλα στους συναδέλφους τους αφού οι συνθήκες εργασίας είναι κοινές και δεν υπηρέτησαν πιστά τα αφεντικά τους.

Κάπως έτσι ξεκίνησαν να οργανώνονται οι εργάτες-τριες στα αμερικάνικα κότερα των fast food. Μάλιστα οκτώ μήνες μετά, στις 29/7 απέργησαν ξανά. Αυτή τη φορά όμως συμμετείχαν εργαζόμενοι-ες από 7 πόλεις τις Σικάγο, Ντιτρόιτ, Μιλγουόκι, St Louis, Kansas City, και Flint, Michigan, καθώς και τη Νέα Υόρκη.

Εδώ να κάνουμε μία παρένθεση για να αναφέρουμε πως τρεις ημέρες πριν, στις 26/7, μία εργάτρια σε mcdonalds της Νέας Υόρκης κατέρρευσε αφού αυτή και οι συνάδελφοί της δούλευαν χωρίς κλιματισμό μέσα στο κατακαλόκαιρο. Το κλιματιστικό της κουζίνας ήταν χαλασμένο 10 χρόνια!! Σαν ένδειξη διαμαρτυρίας οι συνάδελφοι-ισσες της γυναίκας εγκατέλειψαν τη βάρδια τους μέχρι να φτιαχτεί ο κλιματισμός. Ακόμα και σαν μύγες να πέφτουν οι εργαζόμενοι από τις άθλιες συνθήκες, τα αφεντικά είναι ανέδνота. Η οικονομία πάνω απ' την υγεία μας. Εννοείτε ο κλιματισμός δεν φτιάχτηκε αλλά τα αφεντικά προσέλαβαν προσωρινό προσωπικό.

Η εταιρεία δεχόταν επιθέσεις από τα μμε για τις συνθήκες εργασίας και τους χαμηλούς μισθούς. Γι' αυτό το λόγο δημιούργησε σάιτ που συνεργάστηκε με τη visa για να προτείνει καλύτερη διαχείριση του μισθού από τους εργαζόμενους-ες. Μέσω αριθμητικών πράξεων έδειχναν πως ο μισθός των mcdonalds καλύπτει κάποιες ανάγκες. Στο σάιτ όμως η εταιρεία mcdonalds παραδέχτηκε ευθαρσώς πως οι μισθοί του 8ώρου δεν φτάνουν στον εργαζόμενο-η και πρέπει όποιος-α δουλεύει στα καταστήματά της να έχει δεύτερη δουλειά!! Και όλα αυτά χωρίς να υπολογίζονται οι ανάγκες σίτισης, ένδυσης και θέρμανσης.

Το εξωφρενικό είναι πως ενώ δουλεύουν κανονικά, αυτοί οι εργαζόμενοι εξαρτώνται από την πρόνοια για να ζήσουν και ταυτόχρονα οι εταιρείες αυτές βγάζουν δισεκατομμύρια. Αυτό πια οι εργάτες-τριες στα fast food το έχουν σιχαθεί οπότε και στη τελευταία απεργία στις 29 Αυγούστου συμμετείχαν εργαζόμενοι-ες από 50 πόλεις των ΗΠΑ που ζητάνε αξιοπρέπεια, αυξήσεις μισθών, να δουλεύουν ανθρώπινα και να συνδικαλιζονται ελεύθερα. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι κατάλαβαν πως αν δεν αντισταθούν στην υποτίμηση της εργασίας και των ζωών τους, το μέλλον που φτιάχνεται θα είναι όλο και πιο δυσσιώνο για τους ίδιους και για τους επόμενους. Κατάλαβαν πως η λύση στην φτώχεια τους δεν είναι να γλύφουνε το αφεντικό για να κρατήσουν τη δουλειά ούτε να δεχτούνε ό,τι τους λένε οι εργοδότες. Κατάλαβαν πως αν σταθούν συναδελφωμένοι όλοι-ες μαζί απέναντι στα αφεντικά πολλά παραπάνω θα καταφέρουν από ατομικές λύσεις ή μοιρολατρίες. Κατάλαβαν πως πρέπει να δώσουν αγώνες για να μην ζούνε για ένα κομμάτι ψωμί. Θέλουν ζωή όχι επιβίωση.

Υγ: Εμείς αντίστοιχα, όπως δήλωσε η pizza fan, πρέπει να την ευγνωμονούμε που μας πληρώνει (βλέπε ανάρτησή της στο facebook: «Το σημαντικό [...] είναι ότι "οι εργαζόμενοι πληρώνονται" και μάλιστα στην ώρα τους, που δεν είναι αυτονόητο σε όλη την εστίαση...»! Βέβαια το κατά πόσο παίρναμε και παίρνουμε τα χρήματα μας βάσει νόμου και το κατά πόσο παίρνουμε τα ένσημα μας και όχι ένα μίνιμουμ αυτών είναι μια άλλη ιστορία. Αφού μας ενημέρωσαν ότι ντάξει, μας κάνουνε χάρη που δε δουλεύουμε τζάμπα στη νοημοσύνη του καθενός και της καθεμιάς είναι να καταλάβει το πως βλέπουνε εμάς, τους εργαζόμενους-ες τους. Και η αλήθεια είναι πως μας ρίχνουν φτίχουλα από τα εκατομμύρια που ισχυρίζονται ότι βγάζουν.

Χρονικό

▶ Όταν στα τέλη του 2012 η γενική ταχυδρομική Αιγάλεω κατέβασε ρολά, οι εργαζόμενοι ήταν ήδη τέσσερις μήνες απλήρωτοι σε μια εργασιακή συνθήκη όπου τα εργατικά ατυχήματα βαφτίζονταν τροχαία και η ανασφάλιστη εργασία εμφανιζόταν ως το ισότιμο δίδυμο της ασφαλισμένης.

▶ Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ο εργοδότης/πράκτορας και στην ουσία υπάλληλος της μητρικής συνέγραψε και κατέθεσε τις οικειοθελείς αποχωρήσεις των εργαζομένων στην Επιθεώρηση Εργασίας, χωρίς φυσικά να τους ενημερώσει και στη συνέχεια εξαφανίστηκε, βρώντας ένα βροντερό κανόνη σε δεδουλευμένα, άδειες, επιδόματα, υπερωρίες και ασφαλιστικές εισφορές.

▶ Οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας, ενώ στις 19/11/2012 (τι έκπληξη!) η μητρική γενική ταχυδρομική πήρε τον έλεγχο του καταστήματος. Η μητρική, πιστή στην εργοδοτική συνταγή που κατ' εντολή της εφαρμόζει και ο πράκτορας/υπάλληλος της, πλήρωσε ελάχιστα από τα χρωστούμενα για να εξασφαλίσει τη σιωπή και την υποταγή των εργαζομένων ενώ παράλληλα απαίτησε από τους εργαζόμενους να υπογράψουν νέες δίμηνες συμβάσεις στον "καινούριο!" εργοδότη και να παραιτηθούν των δικαιωμάτων τους.

▶ Στις 7/12/2012 το κλαδικό Σωματείο Εργαζομένων Ταχυδρομικών Ταχυμεταφορικών Επιχειρήσεων Αττικής (Σ.Ε.Τ.Τ.Ε.Α) κηρύσσει στάση εργασίας. Η συμμετοχή των εργαζομένων είναι καθολική, τα προς παράδοση δέματα καθώς και οι φάκελοι μπλοκάρονται, και τα αφεντικά της γενικής ταχυδρομικής σε μια κίνηση αντιπερισπασμού καταθέτουν μηνύσεις και η αστυνομία προβαίνει σε προσαγωγές.

▶ Το κλαδικό σωματείο Σ.Ε.Τ.Τ.Ε.Α εκτιμά πως οι προσαγωγές θα μετατραπούν σε συλλήψεις, υποχωρεί στις πιέσεις των αφεντικών και δέχεται να αδειάσει το κατάστημα, κόντρα στην εκτίμηση αλλά και τη θέληση των περισσότερων εργαζομένων καθώς και των αλληλεγγυών.

▶ Στη συνέχεια οι εργαζόμενοι έκδωσαν ένα κείμενο που ανάμεσα στα άλλα ανέφεραν και τα εξής «...Από εκεί και πέρα καταλάβαμε ότι [...] θα έπρεπε να προβούμε σε παρεμβάσεις συνδικαλιστικές κινηματικές, σε αυτό βρήκαμε την άρνηση του ΣΕΤΤΕΑ να ακολουθήσει μιας και η άποψή του ήταν ότι ο αγώνας αυτός είναι χαμένος και μόνο ο δικαστικός δρόμος έμενε...». Έτσι, απευθύνονται στις λαϊκές συνελεύσεις, σε εργατικές ομάδες, στέκια και κα-

ΣΤΑΓΟΝΑ... ΣΤΑΓΟΝΑ... ΕΧΕΙΛΙΖΕΙ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Από τις 19/11/2012 οι συνάδελφοι στην γενική ταχυδρομική Αιγάλεω αγωνίζονται για μια δουλειά με αξιοπρέπειες όρους. Σήμερα η εφαρμογή του μνημονίου απαιτεί μείωση μισθών, κατάργηση επιδομάτων, γενίκευση της ανασφάλιστης εργασίας, σιωπή, υποταγή και καταδίκη σε εξοβλίσια. Ενάντια στον φόβο και τον εκβιασμό γνωρίζουμε από πρώτο χέρι, πως εδώ και 30 χρόνια τα αφεντικά αποκομίζουν τεράστια κέρδη από την συλλογική αγώνα, την τακτική αλληλεγγύη και την εκμετάλλευση της εργασίας και τη λεηλασία των δικαιωμάτων μας.

Τίποτα δεν μας χαρίζεται και όσα έχουμε κερδίσει είναι αποτέλεσμα συλλογικών αγώνων

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

**ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ
ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΧΩΡΙΣ
ΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ**

ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/02, 07:30
στην Γενική ταχυδρομική
Κηφισού 14 Ρέντη

Επιτροπή εργαζομένων στην γενική ταχυδρομική Αιγάλεω
Επιτροπή αλληλεγγύης στους εργαζόμενους στην γενική ταχυδρομική Αιγάλεω
Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ των ΜΙΣΘΩΝ ΜΑΣ και του ΔΩΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ από την ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ την ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ στη ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΜΕ ΚΑΜΙΑ ΑΛΛΑΓΗ στις ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ

Στα πλαίσια των κινητοποιήσεων καλούμε σε
**στάση εργασίας την Τρίτη 26 Μαρτίου
στη γενική ταχυδρομική**
από τις 16:00 έως τις 20:00 .
**Συγκέντρωση 15:30μ στο σωματείο ΣΒΕΟΔ
Ομήρου Σκυλίτση 10, Αθήνα.**

Τετάρτη 27 Μαρτίου στις 09:00μ, συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια Ευελπίδων όπου δικάζεται η αγωγή των εργαζομένων έναντι της γενικής ταχυδρομικής.

Επιτροπή εργαζομένων στην γενική ταχυδρομική Αιγάλεω
Επιτροπή αλληλεγγύης στους εργαζόμενους στην γενική ταχυδρομική Αιγάλεω
Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)

ταλήψεις της περιοχής καθώς και στη Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ). Ο αγώνας πλέον παίρνει νέα χαρακτηριστικά, στρέφεται ανοικτά στην κοινωνία όμως ήδη έχει περάσει ένα κρίσιμο τρίμηνο από το κλείσιμο της γενικής ταχυδρομικής Αιγάλεω.

▶ Στην επιτροπή αλληλεγγύης που δημιουργείται συμμετέχουν η επιτροπή των εργαζομένων καθώς και η επιτροπή αλληλεγγύης, που την απαρτίζουν οι αλληλέγγυες συλλογικότητες της περιοχής, η Ανεξάρτητη Πρωτοβουλία Εργαζομένων στην Ταχυμεταφορά Ταχυδρόμηση (Α.Π.Ε.Τ.Τ) και η Σ.Β.Ε.Ο.Δ. Άμεσα αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες και ξεκινούν παρεμβάσεις με μοιράσματα προκηρύξεων στο HUB της μητρικής του Ρέντη αλλά και σε μια σειρά υποκαταστήματα.

▶ Στις 22 Φλεβάρη του 2013, ημέρα πανελλαδικής, πανεργατικής, απεργίας κι έπειτα από συντονισμό της επιτροπής αλληλεγγύης, βρεθήκαμε στο HUB της γενικής του Ρέντη. Η παρέμβαση κράτησε από τις 03:00 έως τις 11:00 το πρωί και η διακίνηση της γενικής ταχυδρομικής παρέλυσε για τουλάχιστον 8 ώρες.

▶ Λόγω της παρέμβασης, ο κος Βαρζακάκος (ο επί της ουσίας, παρότι αφανής, πρόεδρος της μητρικής) βρέθηκε στην εταιρεία από τα άγρια χαράματα όμως αρνήθηκε για μια ακόμη φορά να συναντηθεί με τους εργαζόμενους ή το σωματείο, επιμένοντας να μην αναγνωρίζει τις ευθύνες του και να μην πληρώνει τα δεδουλευμένα στους εργαζόμενους του Αιγάλεω, που από τον Δεκέμβρη του 2012 λειτουργεί ως ρεσεψιόν και είναι υπό τον έλεγχο της μητρικής. Στην παρέμβαση, η παρουσία της αστυνομίας ήταν συνεχής, συνεπέστατη στο γνωστό ρόλο του μακριού βραχίονα της εργοδοσίας προκειμένου είτε άμεσα είτε βραχυπρόθεσμα είτε μακροπρόθεσμα να ποινικοποιήσει να πιέσει και να καταστείλει οποιαδήποτε ακηδεμικευτη από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία εργατική διεκδίκηση.

▶ Στη συνέχεια η ΣΒΕΟΔ κάλεσε στάση εργασίας στα καταστήματα της γενικής ταχυδρομικής την Τρίτη 26 Μάρτη 2013 από τις 16:00 έως τις 20:00. Στη διάρκεια των παρεμβάσεων μπλοκαρίστηκε η διακίνηση στο αυθημερόν στο Παγκράτι και στο κατάστημα του Περιστερίου.

▶ Την ίδια περίοδο, στο νομικό επίπεδο, η εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων ενάντια στην εταιρεία δεν είχε θετική εξέλιξη.

▶ Μετά από σχεδόν έξι μήνες αγώνα, η κούραση στις τάξεις των εργαζομένων είναι πλέον εμφανής και την Πρωτομαγιά πραγματοποιείται η τελευταία παρέμβαση στη μητρική εν αναμονή των επόμενων δικαστηρίων.

Θα επανέλθουμε...

Περιφρούρηση της στάσης εργασίας στην Γενική ταχυδρομική στο κατάστημα του Περιστερίου, στις 26 Μάρτη 2013.

«Το νόμιμο είναι και ηθικό» ή πώς το δόγμα Βουλγαράκη που ως «νόμιμο» βόφτισε τα συμφέροντά του, βρίσκει το εργασιακό του αντίστοιχο στο σύστημα δικαιόχρησης (franchise) της ACS Διεθνείς Μεταφορές και Διευκολύνσεις Α.Ε.Ε.

Στις 31 Ιουλίου του 2013 και χωρίς καμιά προειδοποίηση η ACS Αλίμου (Αφοι Σακκά Ο.Ε) κλείνει νύχτα και πετά τους εργαζόμενους στο δρόμο χωρίς να καταβάλλει μισθούς και αποζημιώσεις. Στις αρχές Σεπτεμβρίου το ίδιο συμβαίνει και στην ACS Γλυφάδας (Μπαχούμας Γ. Χατζησπύρος Ν. & Σια Ο.Ε) ενώ ταυτόχρονα το πελατολόγιο καθώς και το σύνολο των εργασιών μεταφέρονται στο νέο κατάστημα της ACS Αργυρούπολης (Παναγιώτης Γ. Λάζαρης & ΣΙΑ Ε.Ε.) με καθεστώς μνημονιακών ατομικών συμβάσεων των 500 ευρώ.

Όμως τι είναι το σύστημα δικαιόχρησης (franchise);

Όπως έχουμε επανειλημμένα γράψει, το σύστημα δικαιόχρησης είναι μια εργοδοτικές εμπνεύσεως εργασιακή συνθήκη όπου η μητρική εταιρεία ACS Διεθνείς Μεταφορές και Διευκολύνσεις Α.Ε.Ε έχει μόνο δικαιώματα και καθόλου υποχρεώσεις. Και για να γίνουμε όσο πιο συγκεκριμένοι γίνεται για ένα τόσο μεγάλο θέμα στο στενό πλαίσιο ενός άρθρου:

Η μητρική ACS δηλώνει πως για τους 2.500 εργαζόμενους στα 350 υπόκαταστήμά της δε φέρει καμιά ευθύνη όσον αφορά μισθούς, επιδόματα, αποζημιώσεις απόλυσης και εξοπλισμό προστασίας. Όμως:

1) οι εργαζόμενοι αυτοί παρέχουν υπηρεσίες με αποδεικτικά παραλαβής-παράδοσης (voucher) που αναγράφουν το λογότυπο και το ΑΦΜ της μητρικής ACS

2) εργάζονται σε υποκαταστήματα που φέρουν ταμπέλες της ACS, φορούν μπλούζες και παντελόνια με το σήμα της ACS, οδηγούν δίκυκλα και αυτοκίνητα με το σήμα της ACS

3) οι πωλητές της εταιρείας σε οποιοδήποτε υποκατάστημα της χώρας κλείνουν συμβόλαια με τους πελάτες αποκλειστικά στο όνομα της ACS Διεθνείς Μεταφορές και Διευκολύνσεις Α.Ε.Ε και όχι με τις επιμέρους επωνυμίες όπως για παράδειγμα Αφοι Σακκά Ο.Ε, Μπαχούμας Γ. Χατζησπύρος Ν. & Σια Ο.Ε ή Παναγιώτης Γ. Λάζαρης & ΣΙΑ Ε.Ε. που η ACS χρησιμοποιούσε σε Άλιμο, Γλυφάδα και πλέον χρησιμοποιεί στην Αργυρούπολη.

Ενδεικτικά η ίδια η ACS Διεθνείς Μεταφορές και Διευκολύνσεις Α.Ε.Ε στις οικονομικές προσφορές που στέλνει αναφέρει:

«Για την έναρξη της παροχής υπηρεσιών από την ACS θα πρέπει να αποσταλεί – μέσω του καταστήματος ACS που σας εξυπηρετεί – το πρωτότυπο έντυπο που έχετε ήδη παραλάβει. Θα πρέπει να είναι υπογεγραμμένες όλες οι σελίδες του, συμπληρωμένα όλα τα πεδία που χαρακτηρίζονται ως «Αποδοχής προσφοράς – Σύμβασης Ταχυμεταφοράς» που ακολουθεί και σφραγισμένο στο τέλος του, στην ακόλουθη διεύθυνση:

ACS Α.Ε.Ε. Γραμματεία Πωλήσεων Αττικής, Π. Ράλλη 45, 11178 Ταύρος». *1

Όπως ήδη αναφέραμε η ACS Αλίμου έκλεισε νύχτα στις 31 Ιουλίου του 2013 οπότε μας γεννάται το εύλογο ερώτημα ποιος διακινούσε τους φακέλους και τα δέματα του υποκαταστήματος μέχρι τις 2 Σεπτεμβρίου του 2013 που το έργο του Αλίμου το ανέλαβε η Αργυρούπολη;

Εμείς γνωρίζουμε πως τη διακίνηση διεκπεραιώνει η μητρική εταιρεία που ενώ αναλαμβάνει στο ακέραιο την ευθύνη για την τύχη των δεμάτων και των φακέλων, πιστή στο δόγμα των αφεντικών όπου ο πελάτης έχει πάντα δίκιο, γυρνάει την πλάτη της επιδεικτικά στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Επίσης, για το πελατολόγιο που μεταφέρθηκε από την Αφοι Σακκά Ο.Ε στην Παναγιώτης Γ. Λάζαρης & ΣΙΑ Ε.Ε. και

Αλληλεγγύη στον ΑΓΩΝΑ των εργαζομένων της ACS Αλίμου & Γλυφάδας

ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ των οφειλών και των αποζημιώσεων απόλυσης

ΕΝΑΝΤΙΑ στην ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ

Μισθοί των 300 & 400 ευρώ / Τσεκούρωμα συντάξεων/ «Μαύρη» και ανασφάλιστη εργασία/ Ισοπέδωση εργατικών κεκτημένων/ Απλήρωτοι εργαζόμενοι/ Καθημερινές εργοδοτικές αυθαιρεσίες/ Ουρές ανέργων & ατέγων/ Συστοσία/ Αυτοκτονίες/ Φορολογική επιδρομή/ Διάλυση της υγείας/ Αστυνομοκρατία/ Εκφασισμός της καθημερινότητας...

ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ
Σάββατο 14 Σεπτεμβρίου 12:00 Πλ. Σουρμεύων (Α. Ιασωλίδου) Στάση Μετρό Ειρήνη

Επιτροπή εργαζομένων στην ACS Αλίμου
Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)
Ανοιχτή Συνέλευση Ελληνικού-Αργυρούπολης - Αλληλέγγυοι/ες από τα Νότια Προάστια
Χώρος αλληλεγγύης και δράσης ΥΠΟΣΤΕΓΟ - Πρωτοβουλία κατοίκων στα Νότια

Σχεδιάζοντας από κοινού τις κινήσεις μας με την επιτροπή εργαζομένων στην ACS Αλίμου, τους Αλληλέγγυους/ες από τα Νότια Προάστια και έχοντας τη συμπαράσταση του «υπόστεγου» και άλλων συνελεύσεων της γειτονιάς, έως τώρα έχουμε πραγματοποιήσει δεκάδες συγκεντρώσεις και τρεις απεργιακές παρεμβάσεις έξω από το κατάστημα, δύο μοτοπορείες, δύο διαδηλώσεις και μία συζήτηση στην περιοχή.

ΣΤΙΣ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ 2013 ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ Η ACS ΑΛΙΜΟΥ (ΑΦΟΙ ΣΑΚΚΑ Ο.Ε) ΚΛΕΙΝΕΙ ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ ΠΕΤΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙ ΜΙΣΘΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ.

ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ACS ΓΛΥΦΑΔΑΣ (ΜΠΑΧΟΥΜΑΣ Γ. ΧΑΤΖΗΣΠΥΡΟΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.).

ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΤΟ ΠΕΛΑΤΟΛΟΓΙΟ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ACS ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ (ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΛΑΖΑΡΗΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.) ΜΕ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΤΩΝ 500 ΕΥΡΩ.

Η ACS ΕΧΕΙ ΣΤΟΧΟ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΕΙΣΤΩΣΕΙΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ. ΜΕ ΟΜΩΣ ΕΞ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗΣ ΑΒΑΝΤΗΣ ΠΡΟΤΗΣ ΧΑΡΙΣΙΑΝ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΒΗΛΑΡΟΚΑΤΕΡΓΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΚΑΙΟΧΡΗΣΗΣ (FRANCHISE) ΟΠΟΥ Η ACS ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΧΕΙ ΜΟΝΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ.

Η ACS ΠΑΙΡΝΕΙ ΕΝΑ ΒΑΡΟΣ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ & ΤΟ ΦΟΡΤΩΝΕΙ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ, ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ, ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΣΗ

ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ

ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΙΚΡΗ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

Συζήτηση 8 Αυγούστου στην ACS Αλίμου & το καθεστώς των FRANCHISE Παρασκευή 8 Νοέμβρη, 19:00 Α ΚΑΠΗ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ (Αθελειουπόλεως 27)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΟΡΕΙΑ Πλ. Σουρμεύων (Α. Ιασωλίδου) Σάββατο 9 Νοέμβρη 11:00

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ACS ΑΛΙΜΟΥ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ/ΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ
ΧΩΡΟΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ ΥΠΟΣΤΕΓΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

που θεωρείται άυλο κεφάλαιο καθώς και από τη μεταβίβαση των υποδομών και του συνόλου των εργασιών της μιας επιχείρησης στην άλλη προκύπτουν μια σειρά από οικονομικές υποχρεώσεις απέναντι στο δημόσιο που απ' ό,τι φαίνεται διευθετήθηκαν μέσα σε τριάντα μέρες και μάλιστα Αύγουστο μήνα! Στην περίπτωση της αναδιάρθρωσης της ACS Αλίμου-Γλυφάδας φαίνεται πως η απρόσκοπτη λειτουργία της εταιρείας έγινε με απόλυτο συγχρονισμό με μόνη εξαίρεση την καταβολή των μισθών και των αποζημιώσεων των εργαζομένων που έμειναν ακάλυπτοι μιας και κανένας, ούτε η μητρική ούτε οι θυγατρικές της δεν φέρονται να έχουν καμιά ευθύνη απέναντί τους!

Ένα ακόμη ερώτημα που μας γεννάται είναι το πώς είναι δυνατόν οι Αφοι Σακκά Ο.Ε, Μπαχούμας Γ. Χατζησπύρος Ν. & Σια Ο.Ε και Παναγιώτης Γ. Λάζαρης & ΣΙΑ Ε.Ε. να διακινούν φακέλα και μικροδέματα χωρίς την αντίστοιχη ταχυδρομική άδεια από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) Η ταχυδρομική άδεια ανήκει σαφώς στην ACS Διεθνείς Μεταφορές και Διευκολύνσεις Α.Ε.Ε και το οξύμωρο είναι πως, σύμφωνα με τη λογική της μητρικής, οι εργαζόμενοι της στην ταχυμεταφορά απασχολούνται από εταιρείες χωρίς ταχυμεταφορική άδεια!

As μη γελιόμαστε, στη χώρα μας κουμά-ντο κάνουν τα αφεντικά, πόσο μάλλον ο κος Φέσσας του ομίλου Infoquest, πρόεδρος του Δ.Σ της ACS, μέλος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων και το επιτελείο του (Ρούσσοσ, Μενεγάκης, Γεωργαντζής κ.α) που διατηρούν άριστες σχέσεις με όλες τις κυβερνήσεις. Εδώ αξίζει να επισημόνουμε πως το 2011, ο τωρινός πρόεδρος (κι αυτός!) της ACS Παντελής Τζωρτζάκης ανέλαβε καθήκοντα Συμβούλου του Πρωθυπουργού επί θεμάτων Τεχνολογιών, Πληροφορικής και Επικοινωνιών, ενώ από τον Ιούνιο του 2011 μέχρι και το Μάιο του 2012 διετέλεσε Υφυπουργός, στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Σε αυτήν τη χώρα οι μεγάλες επιχειρήσεις όπως η ACS καταπατούν τα εργασιακά δικαιώματα εφόσον ξέρουν πως σπανίως ελέγχονται από τις επιθεωρήσεις εργασίας και τα σωματεία σφραγίδες, εφόσον ξέρουν ποια τηλεφωνα να πάρουν προκειμένου να πιέσουν ή να κινητοποιήσουν τα κατάλληλα πρόσωπα στις κατάλληλες θέσεις και τους δίνεται η δυνατότητα να δημιουργούν νεφελώδη κι αόριστα νομικά πλαίσια που μόνο αυτές γνωρίζουν, όπως το περιβόητο σύστημα δικαιόχρησης (franchise). Παρότι υποχρεωμένοι από το νόμο, δεν μπαίνουν καν στον κόπο να χορηγήσουν στους εργαζόμενους μέτρα ατομικής προστασίας εφόσον ξέρουν πως δεν πρόκειται να διωχθούν από το υπουργείο εργασίας και τα επιμέρους θεσμικά του όργανα, αποδεικνύοντας στην πράξη πως πέρα από ανάλωσιμους μας θεωρούν παντελώς ακίνδυνους για τα συμφέροντά τους κι ανίκανους να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας.

Επιπλέον, η απαξίωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Ε.Π.Ε) για την ACS είναι μια πάγια τακτική που στέλνει ένα σαφές μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση. Άλλωστε η αλαζονική τους συμπεριφορά αποδείχτηκε περίτρανα όταν σε έλεγχο της επιθεώρησης εργασίας τις πρώτες μέρες λειτουργίας της ACS Αργυρούπολης (μετά από αίτηση του σωματείου) κι ενώ εμείς διαδηλώναμε απέξω, πιάστηκαν με τρεις ανασφάλιστους εργαζόμενους.

Εναντίον σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα που εμείς, ο κόσμος της δουλειάς γνωρίζουμε από πρώτο χέρι, δεσμευόμαστε πως δε θα κάνουμε πίσω μέχρι τη διακαίωση του αγώνα μας στα νότια προάστια που πλέον μπαίνει στον τρίτο μήνα, μέχρι την καταβολή μισθών και αποζημιώσεων στους εργαζόμενους των καταστημάτων της ACS Αλίμου και Γλυφάδας.

Η εργοδοσία του ΔΟΛ, μετά από συνεχείς παρεμβάσεις, του ΣΒΕΟΔ προσέλαβε τον συναδέλφο σε άλλη εταιρία του ομίλου... (δες και σελ 6)

Στο ψητοπωλείο DAFI'S στο Παγκράτι έπειτα από πολύμηνο αγώνα, το αρμόδιο δικαστήριο δικάωσε το συνάδελφο. Αναγνώρισε τη συνδικαλιστική του δράση, παρόλο που δεν ήταν εκλεγμένο μέλος, και αποφάσισε την ακυρότητα της απόλυσης και την καταβολή όλων των μισθών υπερημερίας... (δες και σελ 6)

ΜΗΝ ΛΕΣ ΟΤΙ ΜΟΝΟ ΧΑΪΝΟΥΜΕ

Από το Δεκέμβρη του 2012 έως σήμερα, που γράφονται αυτές οι γραμμές, το σωματείο με σταθερά βήματα έχει καταφέρει να κερδίσει τέσσερις υποθέσεις εργαζόμενων που διεκδικούσαν το δίκιο τους.

Στο χαμπουρεγκάδικο **BURGER JOINT** στην Γλυφάδα μετά από παρεμβάσεις του σωματείου, ο εργοδότης αποζημίωσε πλήρως τον εργαζόμενο και δέχτηκε όλες τις οικονομικές αξιώσεις του συνάδελφου χωρίς να οδηγηθούμε στα δικαστήρια... (δες και σελ 7)

Η **ΑΙΟΛΟΣ COURIER** που βρίσκεται στο Περιστερί είναι υποχρεωμένη να επαναπροσλάβει το συνάδελφο, που είχε απολυθεί επειδή απέργησε στην πρώτη αντιμνημονιακή απεργία (10-02-2010) και να του καταβάλει του μισθούς υπερημερίας των τελευταίων σχεδόν τριών χρόνων...

Δεν επιθυμούμε να ευλογήσουμε τα γένια μας, αφού δε μετράμε μόνο νίκες. Αναφέρουμε τα παραπάνω παραδείγματα για να αποδείξουμε ότι ο δρόμος του αγώνα είναι μονόδρομος, αν θέλουμε να ζήσουμε μια ζωή με αξιοπρέπεια και όχι με σκυμμένο κεφάλι, δουλεύοντας για 300 και 400 ευρώ και ικανοποιώντας κάθε παράλογη απαίτηση του εργοδότη/αφεντικού μας.

Τα 20 χρόνια της «ανάπτυξη» της ελληνικής οικονομίας έκαναν πολλούς να γίνουν δούλοι του υλικού κόσμου. Όλα αυτά τα χρόνια, ένα μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης ενσωμάτωσε για τα καλά μια σειρά πραγμάτων: αδιαφορία για τα πάντα, πελατειακές σχέσεις με τα κόμματα εξουσίας, γλείψιμο στους ισχυρότερους. Βάζοντας μπροστά την απληστία, τον εγωισμό και την εξατομίκευση έκτιζαν, αγόραζαν, βρισκόμενοι πάντα σε έναν αγώνα δρόμου για την ικανοποίηση των προσωπικών τους φιλοδοξιών, καταναλώνοντας ιδέες, ανθρώπους και τη συνείδηση τους. Η οικονομική κρίση διέλυσε βίαια όλες αυτές τις αυταπάτες και όλο τον υλικό κόσμο που τις συνόδευε. Τώρα λίγοι έχουν τη δυνατότητα να καταναλώνουν ξέφρενα και πάρα πολλοί να τους υπηρετούν σχεδόν τσάμπα. Η υποτίμηση της εργασίας μας συνεχώς εντείνεται, οι άστεγοι, οι ουρές στον οαεδ, οι ουρές για συσσίτια και οι αυτοκτονίες αυξάνονται, οι κατασχέσεις άρχισαν, ενώ το δημόσιο σύστημα υγείας διαλύεται μεθοδικά. Παράλληλα, η άνοδος του φασισμού παρέα με την καταστολή μας δείχνουν ότι οι εκμεταλλευτές μας, θα χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο για να μας γονατίσουν και να επιβάλλουν τη σιωπή του νεκροταφείου.

Απέναντι σε αυτήν τη συνολική απαξίωση των ζώων μας, απέναντι σε αυτήν την επίθεση από τα ντόπια και πολυεθνικά αφεντικά η λύση δε βρίσκεται στο να σκύβουμε το κεφάλι και να κάνουμε υπομονή. Δε θα τη φέρει ο γνωστός μας πολιτικός, οι «γνωριμίες» μας. Η λύση είναι μακριά από τον εγκλωβισμό μας σε έναν αγώνα επιβίωσης και σε ένα ατελείωτο άγχος για το

παρόν. Η λύση δεν μπορεί να είναι **ΑΤΟΜΙΚΗ**, κακοφόρμιση η ιδέα «βολεύω τον κώλο μου και τους υπόλοιπους as τους πάρει ο χάρος». Αυτές οι λογικές μας έφτασαν μέχρι εδώ, αυτές τις λογικές πληρώνουμε τώρα. Έχει έρθει η ώρα να πιστέψουμε σε ένα **συλλογικό όραμα**, που θα χωράει όλο τον κόσμο της εργασίας και θα αντιμάχεται τους αυτόκλητους αφέντες μας. Θα βάζει στον αντίποδα όλους αυτούς που μας εκμεταλλεύονται και ζούνε από τον ιδρώτα μας, που η κλιμάτη ζωή τους βασίζεται στα ατελείωτα χιλιόμετρα που κάνουμε στην άσφαλο με κίνδυνο τη ζωή μας, στα 2 ευρώ την ώρα, στις απλήρωτες υπερωρίες, στους μισθούς πείνας...

Πριν αποκτηνωθούμε τελείως από ένα αγχωτικό αγώνα δρόμου μέχρι τελικής πτώσης για την επιβίωση μας οφείλουμε να αγωνιστούμε συλλογικά, να οργανωθούμε στο σωματείο μας ή να δημιουργήσουμε νέες δομές οργάνωσης. Να πιστέψουμε στις δυνάμεις μας, να εμπιστευτούμε και να συζητήσουμε πάνω στα κοινά προβλήματα μας με το συνάδελφο και εν τέλει να αγωνιστούμε μαζί. **Οργάνωση στο σωματείο σημαίνει παλεύω για μια καλύτερη ζωή, δεν καταθέτω τα όπλα, αρνούμαι να γίνω δούλος εγώ και οι επόμενες γενιές.**

Το σωματείο δεν είναι κάποια φωτισμένη πρωτοπορία που έχει τις λύσεις. Αντιθέτως οι λύσεις έρχονται όσο περισσότερος κόσμος στηρίζει, συζητάει, προβληματίζεται και ρίχνει ιδέες για το πώς θα παλέψουμε την υποτίμηση της εργασίας και της ζωής μας. Εκατό μυαλά σκέφτονται καλύτερα και πιο πλούσια από δέκα ή είκοσι ή και τριάντα. Οι εργοδότες λυγίζουν όταν μας βρίσκουν ενωμένους και δυνατούς σαν μια γροθιά και η γροθιά είναι πιο ισχυρή όταν είμαστε πιο πολλοί.

Πρωτομαγιά 2013 στην Τυφλίδα (Γεωργία)

Την 1η Μάη στην πόλη της Τυφλίδας πραγματοποιήθηκε διαδήλωση των φοιτητών της αριστερής παράταξης «Λαμπορατορία 1918» (εργαστήριο 1918). Είναι η πρώτη πρωτομαγιάτικη πορεία μετά την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και συμμετείχαν περίπου 500 διαδηλωτές. Η αστυνομία προσπάθησε να διαλύσει τη διαδήλωση και προχώρησε σε προσαγωγές κάνοντας χρήση του νόμου περί διαδηλώσεων και κατηγορώντας τους για παράνομη κατάληψη του οδοστρώματος... Το δικαστήριο επέβαλε πρόστιμα 100 ευρώ περίπου.

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόρων και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή οτιδήποτε άλλο στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια Τ.Κ 11743 Αθήνα ή στο τηλέφωνο 210 8822277

Ακόμη μπορείτε να περάσετε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα στη σαββατιάτικη συνέλευση μας, μετά τις 18:00.

μετά τις 18:00. Για τους χαϊ-τεκ στείλτε: sto_reladi@sveod.gr, info@sveod.gr ή σερφάρετε στην ιστοσελίδα μας: www.sveod.gr

